

PAŃSTWOWA WYŻSZA SZKOŁA ZAWODOWA W GŁOGOWIE

INSTYTUT HUMANISTYCZNY

SYLABUS/KARTA PRZEDMIOTU

INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu (modułu)	Diagnoza pedagogiczna			Kod przedmiotu	TP1
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot		Instytut Humanistyczny			
Poziom kształcenia	Studia drugiego stopnia			Profil studiów	praktyczny
Kierunek studiów	Pedagogika			Specjalność	Terapia pedagogiczna z arteterapią
Moduł kształcenia	Specjalnościowy			Język wykładowy	polski
Semestr	1			Forma zaliczenia	Egzamin

WYMIAR GODZINOWY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

STUDIA STACJONARNE										STUDIA NIESTACJONARNE									
Wykład			Ćwiczenia			Laboratorium				Wykład			Ćwiczenia			Laboratorium			
15	E1	2								9	E1	2							
			15	ZO1	2								9	ZO1	2				

SUMARYCZNY WYMIAR GODZINOWY ZAJĘĆ KONTAKTOWYCH

STUDIA STACJONARNE				STUDIA NIESTACJONARNE			
Wykład		15		Wykład		9	
Ćwiczenia		15		Ćwiczenia		9	
Razem		30		Razem		18	
Praca własna studenta		70		Praca własna studenta		82	
Razem		100		Razem		100	
ECTS		4		ECTS		4	

WYMAGANIA WSTĘPNE

- A. Podstawowa wiedza z zakresu pedagogiki ogólnej i specjalnej
 B. Podstawowa wiedza z zakresu psychologii rozwojowej dzieci i młodzieży

CEL PRZEDMIOTU

Celem zajęć jest zapoznanie z podstawowymi procedurami diagnostycznymi w pedagogice, metodami oceny funkcjonowania edukacyjnego, fizycznego, psychicznego i społecznego; przeprowadzania diagnozy na użytek działań rehabilitacyjnych i resocjalizacyjnych oraz kształtowanie umiejętności oceny skuteczności stosowanych metod.

EFEKTY UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU

KOD	OPIS	EFEKT
Wiedza		
W1	ma pogłębioną wiedzę o rodzajach więzi społecznych i o rządzących nimi prawidłowościach istotnych dla praktyk pedagogicznych	K_W07
	W1.1 Student posiada podstawy teoretyczne dotyczące trudności, zaburzeń poznawczych dzieci i młodzieży oraz jej funkcjonowania w środowisku	
	W1.2 Posiada wiedzę na temat założeń diagnozy, jej poprawnego planowania i interpretacji.	
W2	ma uporządkowaną wiedzę o kulturowych uwarunkowaniach procesów edukacyjnych istotnych z punktu widzenia praktyk pedagogicznych	K_W09
	W2.1 Student zna narzędzia pedagogiczne do diagnozowania trudności w funkcjonowaniu dzieci i młodzieży.	

Umiejętności

U1	posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania, przetwarzania, informacji na temat zjawisk społecznych rozmaitej natury przy użyciu różnych źródeł oraz interpretowania ich z punktu widzenia studiowanej specjalności	K_U01
	U1.1 Potrafi adekwatnie stosować terminologię i narzędzia związaną z diagnostyką i diagnozowaniem pedagogicznym.	
	U1.2 Potrafi zastosować naukowe podejście do samodzielnego przeprowadzenia diagnozy i wskazówek do dalszej pracy korekcyjnej dzieci i młodzieży.	

U2	potrafi wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, i terapeutycznych, a także diagnozowania i oddziaływań praktycznych		K_U02
	U2.1	Student potrafi przeprowadzić badanie pedagogiczne za pomocą konkretnego narzędzia diagnostycznego.	

Kompetencje

K1	ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego o wymiar interdyscyplinarny, potrafi inspirować i organizować proces uczenia się innych osób		K_K01
	K1.1	Kieruje się w swoim działaniu zasadami zgodnymi z etyką zawodową, dostrzega problemy moralne i etyczne związane z prowadzeniem badań naukowych.	
	K1.2	Przejawia gotowość do oceny posiadanej przez siebie wiedzy merytorycznej i rozumie zarazem potrzebę jej rozszerzania w obszarach związanych z rozwojem diagnostyki.	

TREŚCI KSZTAŁCENIA

TEMAT		30	18
Wykład		15	9
1	Diagnoza pedagogiczna: jej istota, przedmiot i cele. Charakterystyka instytucji diagnostycznych – założenia ustawodawcy i wymagania.	5	3
2	Omówienie etycznych aspektów prowadzenia diagnozy pedagogicznej. Różnice obejmujące testy dla tzw. grupy profesjonalistów i nieprofesjonalistów.	5	3
3	Etapy i części przygotowania opinii pedagogicznej. Czym charakteryzuje się – tzw. dobra diagnoza.	5	3
Ćwiczenia		15	9
1	Diagnoza niepowodzenia szkolnych dzieci i młodzieży.	5	3
2	Diagnoza dysleksji rozwojowej i dyskalkulii dzieci i młodzieży. Diagnoza trudności z zachowaniem/ zaburzeń zachowania.	5	3
3	Diagnoza zainteresowań zawodowych. Diagnoza dziecka w relacja ja-rodzina.	5	3

ŚRODKI DYDAKTYCZNE

Wykład, projekcja filmów instruktarzowych, zajęcia warsztatowe, literatura

KRYTERIA OCENY

Wykład

Warunkiem zaliczenia zajęć jest aktywność na zajęciach oraz zaliczenie kolokwium z wykładów.

Ćwiczenia

Ćwiczenia zaliczane są pracą zaliczeniową (projektem badania diagnostycznego).

WERYFIKACJA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

KOD	OPIS		EFEKT
Wiedza Wykład			
W1	W1.1	1 egzamin	K_W07
	W1.2	1 egzamin	
W2	W2.1	1 egzamin	K_W09
Umiejętności Wykład			
U1	U1.1	1 egzamin	K_U01
	U1.2	1 egzamin	
U2	U2.1	1 egzamin	K_U02
Kompetencje Wykład			
K1	K1.1	1 egzamin	K_K01
	K1.2	1 egzamin	
Wiedza Ćwiczenia			
W1	W1.1	1 projekt	K_W07
	W1.2	1 projekt	
W2	W2.1	1 projekt	K_W09
Umiejętności Ćwiczenia			
U1	U1.1	1 projekt	K_U01
	U1.2	1 projekt	

U2	U2.1	1	projekt	K_U02
Kompetencje				Ćwiczenia
K1	K1.1	1	projekt	K_K01
	K1.2	1	projekt	
FORMY OCENY				
Dla każdego z efektów kształcenia określonego dla przedmiotu w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji, na ocenę:				
2,0	student uzyskuje poniżej 50% maksymalnej liczby punktów			
3,0	student uzyskuje od 50% do 59% maksymalnej liczby punktów			
3,5	student uzyskuje od 60% do 69% maksymalnej liczby punktów			
4,0	student uzyskuje od 70% do 79% maksymalnej liczby punktów			
4,5	student uzyskuje od 80% do 89% maksymalnej liczby punktów			
5,0	student uzyskuje powyżej 89% maksymalnej liczby punktów			
LITERATURA				
Podstawowa				
1	Jarosz E., Wysocka E., Diagnoza psychopedagogiczna. Podstawowe problemy i rozwiązania. Wydaw. Akad. „Żak”, Warszawa 2006.			
2	Skałbiana B., Diagnostyka pedagogiczna : wybrane obszary badawcze i rozwiązania praktyczne. Kraków : Oficyna Wydawnicza "Impuls" , 2013.			
Uzupełniająca				
1	Niemierko B., Diagnostyka edukacyjna: podręcznik akademicki. Kraków: Polskie Towarzystwo Diagnostyki Edukacyjnej, 2009.			
2	Deptuła M. (red.), Diagnostyka pedagogiczna i profilaktyka w szkole i środowisku lokalnym. Bydgoszcz: Wydawnictwo Akademii Bydgoskiej im. Kazimierza Wielkiego, 2004.			
3	Deptuła M. (red.), Diagnostyka i profilaktyka w teorii i praktyce pedagogicznej. Bydgoszcz: Wydawnictwo Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego, 2006.			

INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu (modułu)	Podstawy terapii pedagogicznej				Kod przedmiotu	TP2
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot		Instytut Humanistyczny				
Poziom kształcenia	Studia drugiego stopnia			Profil studiów	praktyczny	
Kierunek studiów	Pedagogika			Specjalność	Terapia pedagogiczna z arteterapią	
Moduł kształcenia	Specjalnościowy			Język wykładowy	polski	
Semestr	1			Forma zaliczenia	Egzamin	

WYMIAR GODZINOWY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

STUDIA STACJONARNE									STUDIA NIESTACJONARNE								
Wykład			Ćwiczenia			Laboratorium			Wykład			Ćwiczenia			Laboratorium		
15	E1	2							9	E1	2						
			15	ZO1	2							9	ZO1	2			

SUMARYCZNY WYMIAR GODZINOWY ZAJĘĆ KONTAKTOWYCH

STUDIA STACJONARNE			STUDIA NIESTACJONARNE		
Wykład	15		Wykład	9	
Ćwiczenia	15		Ćwiczenia	9	
Razem	30		Razem	18	
Praca własna studenta	70		Praca własna studenta	82	
Razem	100		Razem	100	
ECTS	4		ECTS	4	

WYMAGANIA WSTĘPNE

Podstawy pedagogiki (w tym specjalnej), podstawy psychologii (w tym rozwojowej) oraz podstawy diagnozy pedagogicznej.

CEL PRZEDMIOTU

Zapoznanie z podstawami terapii pedagogicznej dzieci i młodzieży. Wyposażenie w wiedzę i umiejętności z zakresu wstępnej diagnozy specjalnych potrzeb edukacyjnych i metod terapii pedagogicznej dzieci z zaburzeniami rozwoju. Doskonalenie warsztatu opiekuna wspierającego i kształtowanie postawy wrażliwości na potrzeby podopiecznych.

EFEKTY UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU

KOD	OPIS	EFEKT
Wiedza		
W1	ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat wybranych subdyscyplin i specjalizacji pedagogiki obejmującą terminologię, teorię i metodykę	K_W05
	W1.1 ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę o współczesnych kierunkach rozwoju pedagogiki, jej nurtach i systemach pedagogicznych, zorientowaną na zastosowania praktyczne	
W2	ma uporządkowaną wiedzę o uczestnikach działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej, pomocowej i terapeutycznej	K_W15
	W2.1 ma uporządkowaną wiedzę o kulturowych uwarunkowaniach procesów edukacyjnych istotnych z punktu widzenia praktyk pedagogicznych	
W3	ma uporządkowaną wiedzę na temat zasad i norm etycznych oraz etyki zawodowej	K_W16
	W3.1 ma pogłębioną wiedzę o rodzajach więzi społecznych i o rządzących nimi prawidłowościach istotnych dla praktyk pedagogicznych	
Umiejętności		
U1	potrafi prawidłowo obserwować, diagnozować, analizować przyczyny i przebieg procesów i zjawisk społecznych, racjonalnie oceniać złożone sytuacje edukacyjne, analizować motywacje ludzkich zachowań w odniesieniu do obszaru działalności pedagogicznej oraz stawiać proste hipotezy badawcze i je weryfikować	K_U07

	U1.1	posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania, przetwarzania, informacji na temat zjawisk społecznych rozmaitej natury przy użyciu różnych źródeł oraz interpretowania ich z punktu widzenia studiowanej specjalności	
U2		posiada pogłębioną umiejętność posługiwania się w praktycznych zastosowaniach systemami normatywnymi oraz normami i regułami (prawnymi, zawodowymi, etycznymi)	K_U19
	U2.1	posiada umiejętność wykorzystania zdobytej wiedzy w różnych zakresach i formach, rozszerzoną o krytyczną analizę skuteczności i przydatności stosowanej wiedzy oraz o umiejętności nabyte podczas praktyki zawodowej	

Kompetencje

K1		ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego o wymiar interdyscyplinarny, potrafi inspirować i organizować proces uczenia się innych osób	K_K01
	K1.1	potrafi współdziałać i pracować w grupie i z grupą, przyjmując w niej różne role oraz określić priorytety, organizować pracę zespołu i nim kierować podczas realizacji określonego zadania	
K2		jest przekonany o konieczności i doniosłości zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej; dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z własną i cudzą pracą; poszukuje optymalnych rozwiązań i możliwości korygowania nieprawidłowych działań pedagogicznych	K_K04
	K2.1	potrafi myśleć i działać w sposób przedsiębiorczy, odznacza się odpowiedzialnością za przygotowanie do pracy, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich skutki	

TREŚCI KSZTAŁCENIA

TEMAT		30	18
Wykład		15	9
1	Teoretyczne podstawy terapii pedagogicznej. Wprowadzenie do zajęć.	2	1
2	Metody, techniki i narzędzia terapii pedagogicznej.	2	1
3	Terapia pedagogiczna we wczesnym wspomaganie rozwoju dziecka i okresie przedszkolnym.	4	3
4	Terapia pedagogiczna w trakcie edukacji szkolnej.	4	3
5	Terapia pedagogiczna w procesie resocjalizacji.	3	1
Ćwiczenia		15	9
1	Teoretyczne podstawy terapii pedagogicznej.	2	1
2	Metody, techniki i narzędzia terapii pedagogicznej.	2	1
3	Terapia pedagogiczna we wczesnym wspomaganie rozwoju dziecka i okresie przedszkolnym.	4	3
4	Terapia pedagogiczna w trakcie edukacji szkolnej.	2	1
5	Terapia pedagogiczna w procesie resocjalizacji.	5	3

ŚRODKI DYDAKTYCZNE

KRYTERIA OCENY

WERYFIKACJA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

KOD	OPIS			EFEKT		
Wiedza Wykład						
W1	W1.1	1	egzamin	2	aktywność na zajęciach	K_W05
W2	W2.1	1	egzamin	2	aktywność na zajęciach	K_W15
W3	W3.1	1	egzamin	2	aktywność na zajęciach	K_W16
Umiejętności Ćwiczenia						
U1	U1.1	1	projekt	2	aktywność na zajęciach	K_U19
Kompetencje Ćwiczenia						
K1	K1.1	1	projekt	2	aktywność na zajęciach	K_K01
K2	K2.1	1	projekt	2	aktywność na zajęciach	K_K04
Wiedza Ćwiczenia						
W1	W1.1	1	egzamin	2	aktywność na zajęciach	K_W05
W2	W2.1	1	egzamin	2	aktywność na zajęciach	K_W15
W3	W3.1	1	egzamin	2	aktywność na zajęciach	K_W16
Umiejętności Wykład						
U1	U1.1	1	egzamin	2	aktywność na zajęciach	K_U07
U2	U2.1	1	egzamin	2	aktywność na zajęciach	K_U19

Kompetencje		Wykład				
K1	K1.1	1	egzamin	K_K01		
K2	K2.1	1	egzamin	2	aktywność na zajęciach	K_K04
Umiejętności		Ćwiczenia				
U1	U1.1	1	projekt	2	aktywność na zajęciach	K_U07
FORMY OCENY						
Dla każdego z efektów kształcenia określonego dla przedmiotu w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji, na ocenę:						
2,0	student uzyskuje poniżej 50% maksymalnej liczby punktów					
3,0	student uzyskuje od 50% do 59% maksymalnej liczby punktów					
3,5	student uzyskuje od 60% do 69% maksymalnej liczby punktów					
4,0	student uzyskuje od 70% do 79% maksymalnej liczby punktów					
4,5	student uzyskuje od 80% do 89% maksymalnej liczby punktów					
5,0	student uzyskuje powyżej 89% maksymalnej liczby punktów					
LITERATURA						
Podstawowa						
1	Skorek M. (red.), Terapia pedagogiczna, t. 1, Kraków : Oficyna Wydawnicza "Impuls", 2010.					
2	Skorek M. (red.), Terapia pedagogiczna, t. 2, Kraków : Oficyna Wydawnicza "Impuls", 2016					
Uzupełniająca						
1	Florkiewicz V. (red), Terapia pedagogiczna. Scenariusze zajęć, Łódź 2012.					
2	Dąbrowska-Jabłońska I., Terapia pedagogiczna: wybrane zagadnienia teoretyczne i praktyczne, Opole 2012.					
3	Skałabania B., Lewandowska-Kidoń T., Terapia pedagogiczna w teorii i działaniu, Kraków 2019.					

PAŃSTWOWA WYŻSZA SZKOŁA ZAWODOWA W GŁOGOWIE

INSTYTUT HUMANISTYCZNY

SYLABUS/KARTA PRZEDMIOTU

INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu (modułu)	Metody terapii pedagogicznej			Kod przedmiotu	TP3
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot		Instytut Humanistyczny			
Poziom kształcenia	Studia drugiego stopnia			Profil studiów	praktyczny
Kierunek studiów	Pedagogika			Specjalność	Terapia pedagogiczna z arteterapią
Moduł kształcenia	Specjalnościowy			Język wykładowy	polski
Semestr	2			Forma zaliczenia	Egzamin

WYMIAR GODZINOWY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

STUDIA STACJONARNE										STUDIA NIESTACJONARNE									
Wykład		Ćwiczenia			Laboratorium					Wykład		Ćwiczenia			Laboratorium				
15	E2	2								9	E2	2							
			15	ZO2	2								9	ZO2	2				

SUMARYCZNY WYMIAR GODZINOWY ZAJĘĆ KONTAKTOWYCH

STUDIA STACJONARNE				STUDIA NIESTACJONARNE			
Wykład		15		Wykład		9	
Ćwiczenia		15		Ćwiczenia		9	
Razem		30		Razem		18	
Praca własna studenta		70		Praca własna studenta		82	
Razem		100		Razem		100	
ECTS		4		ECTS		4	

WYMAGANIA WSTĘPNE

Posiadanie wiedzy z zakresu pedagogiki ogólnej, psychologii ogólnej i rozwojowej

CEL PRZEDMIOTU

Celem przedmiotu jest wyposażenie w umiejętności w zakresie posługiwania się metodami pedagogicznymi wykorzystywanymi w pracy terapeutycznej z uczniem ze specyficznymi trudnościami edukacyjnymi.

EFEKTY UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU

KOD	OPIS	EFEKT
Wiedza		
W1	ma pogłębioną i rozszerzoną wiedzę na temat biologicznych, psychologicznych, społecznych, filozoficznych podstaw kształcenia i wychowania; rozumie istotę funkcjonalności i dysfunkcjonalności, harmonii i dysharmonii, normy i patologii w odniesieniu do rozwiązań praktycznych	K_W11
	W1.1 rozumie podstawową terminologię z dziedzin: pedagogika korekcyjno-kompensacyjna, terapia pedagogiczna, pomoc psychologiczno-pedagogiczna	
	W1.2 podaje cele, zasady, metody, formy organizacyjne terapii pedagogicznej wobec specyficznych trudności w uczeniu się i specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów	
Umiejętności		
U1	potrafi wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, i terapeutycznych, a także diagnozowania i oddziaływań praktycznych	K_U02
	U1.1 stosuje praktycznie wybrane narzędzia diagnostyczne oraz potrafi analizować i interpretować uzyskane wyniki badań	
	U1.2 uzasadnia wybór modeli ćwiczeń w stosunku do zadań korekcyjnych, kompensacyjnych i usprawniających umiejętności czytania i pisania	
U2	posiada umiejętność samodzielnego planowania i realizacji oryginalnych i innowacyjnych projektów związanych z wybraną sferą działalności edukacyjnej	K_U14
	U2.1 określa specjalne potrzeby edukacyjne i rozwojowe badanej osoby, wskazać sposoby ich zaspokojenia, prognozować konsekwencje niezaspokojenia	

Kompetencje				
K1	prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z praktyką pedagogiczną, utożsamia się z jej wartościami, celami i zadaniami			K_K03
	K1.1	posiada przekonanie o wartości i potrzebie zachowania się w sposób profesjonalny oraz przestrzegania zasad etyki zawodowej w każdym obszarze działań		
TREŚCI KSZTAŁCENIA				
TEMAT			30	18
Wykład			15	9
1	Terminologia z dziedzin: pedagogika korekcyjno-kompensacyjna, terapia pedagogiczna, pomoc psychologiczno-pedagogiczna.			5 3
2	Cele, zasady, metody, formy organizacyjne terapii pedagogicznej wobec specyficznych trudności w uczeniu się i specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów.			5 3
3	Akty prawa oświatowego regulujące zasady udzielania i organizowania pomocy psychologiczno-pedagogicznej.			5 3
Ćwiczenia			15	9
1	Pojęcia specyficznych trudności w uczeniu się, ryzyka i dysleksji rozwojowej, dysgrafii, dysortografii, dyskalkulii leksykalnej.			5 3
2	Diagnoza SPE.			5 3
3	Modele pracy korektywnej, kompensacyjnej i usprawniającej umiejętności czytania i pisania.			5 3
SRODKI DYDAKTYCZNE				
zeszyty ćwiczeń, prezentacje i filmy edukacyjne, pomoce dydaktyczne do ćwiczeń				
KRYTERIA OCENY				
Wykład				
opracowywanie zajęć terapeutycznych w odniesieniu do określonych problemów dziecka w uczeniu się				
WERYFIKACJA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ				
KOD	OPIS			EFEKT
	Wiedza		Wykład	
W1	W1.1	1	egzamin	K_W11
	W1.2	1	egzamin	
	Wiedza		Ćwiczenia	
W1	W1.1	1	projekt	K_W11
	W1.2	1	projekt	
	Umiejętności		Wykład	
U1	U1.1	1	egzamin	K_U02
	U1.2	1	egzamin	
U2	U2.1	1	egzamin	K_U14
	Kompetencje		Wykład	
K1	K1.1	1	egzamin	K_K03
	Kompetencje		Ćwiczenia	
K1	K1.1	1	projekt	K_K03
	Umiejętności		Ćwiczenia	
U1	U1.1	1	projekt	K_U02
	U1.2	1	projekt	
U2	U2.1	1	projekt	K_U14
FORMY OCENY				
Dla każdego z efektów kształcenia określonego dla przedmiotu w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji, na ocenę:				
2,0	student uzyskuje poniżej 50% maksymalnej liczby punktów			
3,0	student uzyskuje od 50% do 59% maksymalnej liczby punktów			
3,5	student uzyskuje od 60% do 69% maksymalnej liczby punktów			
4,0	student uzyskuje od 70% do 79% maksymalnej liczby punktów			
4,5	student uzyskuje od 80% do 89% maksymalnej liczby punktów			
5,0	student uzyskuje powyżej 89% maksymalnej liczby punktów			
LITERATURA				
Podstawowa				

1	Radwańska A. Terapia pedagogiczna: scenariusze zajęć : poradnik dla terapeuty i nauczyciela, Warszawa 2018
2	Jastrząb J. (red.), Edukacja Terapeutyczna, Toruń 2002.
3	Skałbiana B. Terapia pedagogiczna w teorii i działaniu : wybrane zagadnienia, Kraków 2022.
4	Skorek E. M., Terapia pedagogiczna. T1, T2, „Impuls”, Kraków 2005.
Uzupełniająca	
1	Radwańska A. Terapia logopedyczna i pedagogiczna w przedszkolu i szkole : porady i ćwiczenia, Warszawa 2021.

PAŃSTWOWA WYŻSZA SZKOŁA ZAWODOWA W GŁOGOWIE

INSTYTUT HUMANISTYCZNY

SYLABUS/KARTA PRZEDMIOTU

INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu (modułu)	Podstawy terapii logopedycznej			Kod przedmiotu	TP4
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot		Instytut Humanistyczny			
Poziom kształcenia	Studia drugiego stopnia		Profil studiów	praktyczny	
Kierunek studiów	Pedagogika		Specjalność	Terapia pedagogiczna z arteterapią	
Moduł kształcenia	Specjalnościowy		Język wykładowy	polski	
Semestr	3		Forma zaliczenia	Zaliczenie z oceną	

WYMIAR GODZINOWY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

STUDIA STACJONARNE						STUDIA NIESTACJONARNE					
Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium				Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium			
15	ZO3	2				9	ZO3	2			

SUMARYCZNY WYMIAR GODZINOWY ZAJĘĆ KONTAKTOWYCH

STUDIA STACJONARNE			STUDIA NIESTACJONARNE		
Wykład			Wykład		
		15			9
Razem		15	Razem		9
Praca własna studenta		35	Praca własna studenta		41
Razem		50	Razem		50
ECTS		2	ECTS		2

WYMAGANIA WSTĘPNE

Wiedza na temat rozwoju dziecka.

CEL PRZEDMIOTU

Zapoznanie studentów z podstawowymi problemami i wadami wymowy. Nauka higieny głosu. Uświadomienie zależności między etapami rozwoju a etapami przyswajania języka.

EFEKTY UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU

KOD	OPIS	EFEKT
Wiedza		
W1	ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat wybranych subdyscyplin i specjalizacji pedagogiki obejmującą terminologię, teorię i metodykę	K_W05
	W1.1 Ma uporządkowaną wiedzę z zakresu logopedii.	
W2	ma pogłębioną wiedzę na temat rozwoju człowieka w cyklu życia, w aspekcie biologicznym, psychologicznym oraz społecznym, w odniesieniu do wybranych obszarów aktywności człowieka	K_W06
	W2.1 Ma pogłębioną wiedzę na temat rozwoju życia człowieka w kontekście rozwoju mowy - widzi zależność kolejnych etapów i ich wpływ na prawidłowe społeczne funkcjonowanie.	
Umiejętności		
U1	potrafi wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, i terapeutycznych, a także diagnozowania i oddziaływać praktycznych	K_U02
	U1.1 Potrafi wykorzystać wiedzę z zakresu logopedii, aby prawidłowo ocenić dany problem edukacyjny / terapeutyczny i wdrożyć odpowiednią pomoc.	
U2	posiada umiejętność wykorzystania zdobytej wiedzy w różnych zakresach i formach, rozszerzoną o krytyczną analizę skuteczności i przydatności stosowanej wiedzy oraz o umiejętności nabyte podczas praktyki zawodowej	K_U18
	U2.1 Potrafi wykorzystać wiedzę logopedyczną w pracy zawodowej.	
Kompetencje		
K1	ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego o wymiar interdyscyplinarny, potrafi inspirować i organizować proces uczenia się innych osób	K_K01

K1		Ma świadomość poziomu zdobytej wiedzy z zakresu logopedii i poziomu wiedzy wynikającej ze studiów specjalistycznych w tym zakresie. Jest gotowy do organizowania pomocy poprzez kierowanie do odpowiednich specjalistów.		K_K01		
TREŚCI KSZTAŁCENIA						
TEMAT				15	9	
wykład				15	9	
1	Logopedia wśród nauk. Działy logopedii.			2	1	
2	Mowa i jej mechanizmy. Jak rodzi się głos?			1	1	
3	Etapy formowania się mowy ludzkiej a rozwój człowieka			2	1	
4	Rodzaje zaburzeń mowy i form terapii – klasyfikacje i typologie			2	1	
5	Neurologiczne przyczyny wad wymowy i problemów z komunikacją			2	1	
6	Psychoruchowe przyczyny wad wymowy i problemów z komunikacją			2	1	
7	Alternatywne formy komunikacji			2	1	
8	Ortofonia w teorii i praktyce.			1	1	
9	Logopedia międzykulturowa			1	1	
ŚRODKI DYDAKTYCZNE						
prezentacje multimedialne, nagrania, literatura przedmiotu						
KRYTERIA OCENY						
Wykład						
Aktywność, czytanie zadanej literatury, kolokwium						
WERYFIKACJA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ						
KOD		OPIS			EFEKT	
		Wiedza Wykład				
W1	W1.1	1	kolokwium	2	aktywność na zajęciach	K_W05
W2	W2.1	1	kolokwium	2	aktywność na zajęciach	K_W06
		Umiejętności Wykład				
U1	U1.1	1	kolokwium	2	aktywność na zajęciach	K_U02
U2	U2.1	1	kolokwium	2	aktywność na zajęciach	K_U18
		Kompetencje Wykład				
K1	K1.1	1	kolokwium	2	aktywność na zajęciach	K_K01
FORMY OCENY						
Dla każdego z efektów kształcenia określonego dla przedmiotu w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji, na ocenę:						
2,0		student uzyskuje poniżej 50% maksymalnej liczby punktów				
3,0		student uzyskuje od 50% do 59% maksymalnej liczby punktów				
3,5		student uzyskuje od 60% do 69% maksymalnej liczby punktów				
4,0		student uzyskuje od 70% do 79% maksymalnej liczby punktów				
4,5		student uzyskuje od 80% do 89% maksymalnej liczby punktów				
5,0		student uzyskuje powyżej 89% maksymalnej liczby punktów				
LITERATURA						
Podstawowa						
1	Logopedia : teoria zaburzeń mowy, red. S. Grabias, M. Kurkowski, Lublin 2014.					
2	D. Pluta-Wojciechowska, B. Sambor, Współczesne tendencje w diagnostyce i terapii logopedycznej, Gdańsk 2017.					
Uzupełniająca						
1	Miśka H. Z zagadnień emisji głosu. Katowice 2015 [Publikacja w bazie IBUK]					

PAŃSTWOWA WYŻSZA SZKOŁA ZAWODOWA W GŁOGOWIE

INSTYTUT HUMANISTYCZNY

SYLABUS/KARTA PRZEDMIOTU

INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu (modułu)	Diagnoza i terapia dysleksji			Kod przedmiotu	TP5
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot		Instytut Humanistyczny			
Poziom kształcenia	Studia drugiego stopnia		Profil studiów	praktyczny	
Kierunek studiów	Pedagogika		Specjalność	Terapia pedagogiczna z arteterapią	
Moduł kształcenia	Specjalnościowy		Język wykładowy	polski	
Semestr	3		Forma zaliczenia	Zaliczenie z oceną	

WYMIAR GODZINOWY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

STUDIA STACJONARNE						STUDIA NIESTACJONARNE					
Wykład	Ćwiczenia		Laboratorium			Wykład	Ćwiczenia		Laboratorium		
			15	ZO3	2				9	ZO3	2

SUMARYCZNY WYMIAR GODZINOWY ZAJĘĆ KONTAKTOWYCH

STUDIA STACJONARNE			STUDIA NIESTACJONARNE		
Laboratorium	15		Laboratorium	9	
Razem	15		Razem	9	
Praca własna studenta	35		Praca własna studenta	41	
Razem	50		Razem	50	
ECTS	2		ECTS	2	

WYMAGANIA WSTĘPNE

Podstawowa wiedza w zakresie psychologii rozwojowej oraz biomedycznych podstaw edukacji.

CEL PRZEDMIOTU

Student rozumie istotę dysleksji oraz zna metodykę jej diagnozowania. Potrafi wskazać i zastosować skuteczne metody pracy z dzieckiem dyslektycznym.

EFEKTY UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU

KOD	OPIS	EFEKT
Wiedza		
W1	ma pogłębioną wiedzę na temat rozwoju człowieka w cyklu życia, w aspekcie biologicznym, psychologicznym oraz społecznym, w odniesieniu do wybranych obszarów aktywności człowieka	K_W06
	W1.1 Student nazywa i charakteryzuje patomechanizmy powstawania zaburzeń czytania i pisania z uwzględnieniem poziomu rozwoju dziecka;	
W2	ma pogłębioną i rozszerzoną wiedzę na temat biologicznych, psychologicznych, społecznych, filozoficznych podstaw kształcenia i wychowania; rozumie istotę funkcjonalności i dysfunkcjonalności, harmonii i dysharmonii, normy i patologii w odniesieniu do rozwiązań praktycznych	K_W11
	W2.1 Student zdobywa wiedzę na temat przyczyn i patomechanizmów trudności w opanowywaniu przez dziecko czytania i pisania oraz zna i wskazuje symptomy ryzyka dysleksji i dysleksji rozwojowej.	
Umiejętności		
U1	posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania, przetwarzania, informacji na temat zjawisk społecznych rozmaitej natury przy użyciu różnych źródeł oraz interpretowania ich z punktu widzenia studiowanej specjalności	K_U01
	U1.1 Student umie wykorzystać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu językoznawstwa, psycholingwistyki, psychologii, pedagogiki i logopedii oraz medycyny do rozważań o specyfice zaburzeń dyslektycznych oraz do pracy usprawniającej proces czytania i pisania.	
Kompetencje		

K1	jest przekonany o konieczności i doniosłości zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej; dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z własną i cudzą pracą; poszukuje optymalnych rozwiązań i możliwości korygowania nieprawidłowych działań pedagogicznych		K_K04
	K1.1	Student ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ich uzupełniania i doskonalenia i potrafi to robić oraz dokonuje samooceny własnych umiejętności i kompetencji;	

TREŚCI KSZTAŁCENIA

TEMAT		15	9
laboratorium		15	9
1	Istota dysleksji i ustalenia terminologiczne	0	0
2	Etiologia dysleksji i jej symptomatologia	2	1
3	Diagnoza ryzyka dysleksji i dysleksji	4	3
4	Pomoc i wsparcie dla dzieci dyslektycznych	2	1
5	Terapia dysleksji	4	3
6	Analiza przypadków	3	1

ŚRODKI DYDAKTYCZNE

prezentacje, materiały informacyjne.

KRYTERIA OCENY

WERYFIKACJA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

KOD	OPIS						EFEKT	
			Wiedza			Laboratorium		
W1	W1.1	1	kolokwium	2	aktywność na zajęciach	3	obserwacja studenta	K_W06
W2	W2.1	1	kolokwium	2	aktywność na zajęciach	3	obserwacja studenta	K_W11
			Umiejętności			Laboratorium		
U1	U1.1	1	kolokwium	2	aktywność na zajęciach	3	obserwacja studenta	K_U01
			Kompetencje			Laboratorium		
K1	K1.1	1	kolokwium	2	aktywność na zajęciach	3	obserwacja studenta	K_K04

FORMY OCENY

Dla każdego z efektów kształcenia określonego dla przedmiotu w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji, na ocenę:

2,0	student uzyskuje poniżej 50% maksymalnej liczby punktów
3,0	student uzyskuje od 50% do 59% maksymalnej liczby punktów
3,5	student uzyskuje od 60% do 69% maksymalnej liczby punktów
4,0	student uzyskuje od 70% do 79% maksymalnej liczby punktów
4,5	student uzyskuje od 80% do 89% maksymalnej liczby punktów
5,0	student uzyskuje powyżej 89% maksymalnej liczby punktów

LITERATURA

Podstawowa

1	Krasowicz-Kupis G., Nowa psychologia dysleksji, Warszawa 2019.
2	Diagnoza dysleksji: najważniejsze problemy, red. G.Krasowicz-Kupis, Gdańsk 2009.
3	Dysleksja: teoria i praktyka, red. Reid G, Wearmouth J., Gdańsk 2008.

Uzupełniająca

1	Górniewicz E., Diagnozowanie trudności w czytaniu i pisaniu, Toruń 2017.
2	Zaburzenia komunikacji pisemnej, red. A.Domagała, U.Mirecka, Gdańsk 2017.
3	Shaywitz S., Pokonać dysleksję: nowy, kompletny oparty na badaniach naukowych program dla osób z zaburzeniami czytania na każdym poziomie, Gdańsk 2018.

PAŃSTWOWA WYŻSZA SZKOŁA ZAWODOWA W GŁOGOWIE

INSTYTUT HUMANISTYCZNY

SYLABUS/KARTA PRZEDMIOTU

INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu (modułu)	Diagnoza i terapia zaburzeń słuchu u dzieci	Kod przedmiotu	TP6
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot		Instytut Humanistyczny	
Poziom kształcenia	Studia drugiego stopnia	Profil studiów	praktyczny
Kierunek studiów	Pedagogika	Specjalność	Terapia pedagogiczna z arteterapią
Moduł kształcenia	Specjalnościowy	Język wykładowy	polski
Semestr	3	Forma zaliczenia	Zaliczenie z oceną

WYMIAR GODZINOWY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

STUDIA STACJONARNE						STUDIA NIESTACJONARNE					
Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium		Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium					
		15	ZO3	2				9	ZO3	2	

SUMARYCZNY WYMIAR GODZINOWY ZAJĘĆ KONTAKTOWYCH

STUDIA STACJONARNE			STUDIA NIESTACJONARNE		
Laboratorium	15		Laboratorium	9	
Razem	15		Razem	9	
Praca własna studenta	45		Praca własna studenta	51	
Razem	60		Razem	60	
ECTS	2		ECTS	2	

WYMAGANIA WSTĘPNE

Podstawowa wiedza w zakresie psychologii rozwojowej oraz biomedycznych podstaw edukacji.

CEL PRZEDMIOTU

Student rozumie istotę zaburzeń słuchu i centralnego przetwarzania słuchowego w kontekście trudności szkolnych, głównie w obszarze ryzyka dysleksji. Zna wybrane metody diagnozowania tych zaburzeń, możliwe do zastosowania przez nauczyciela i terapeutę pedagogicznego. Potrafi wskazać też metody terapii z dzieckiem z zaburzeniami słuchu.

EFEKTY UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU

KOD	OPIS	EFEKT
Wiedza		
W1	ma pogłębioną wiedzę na temat rozwoju człowieka w cyklu życia, w aspekcie biologicznym, psychologicznym oraz społecznym, w odniesieniu do wybranych obszarów aktywności człowieka	K_W06
	W1.1 student ma pogłębioną wiedzę na temat rozwoju słuchu u dzieci i jego znaczenia dla właściwego funkcjonowania w sytuacjach społecznych i edukacyjnych	
W2	ma pogłębioną i rozszerzoną wiedzę na temat biologicznych, psychologicznych, społecznych, filozoficznych podstaw kształcenia i wychowania; rozumie istotę funkcjonalności i dysfunkcjonalności, harmonii i dysharmonii, normy i patologii w odniesieniu do rozwiązań praktycznych	K_W11
	W2.1 student ma pogłębioną wiedzę na temat zaburzeń rozwoju słuchu u dzieci, zwłaszcza w ich powiązaniu z ryzykiem dysleksji i zna podstawowe metody, techniki i narzędzia diagnozy i terapii tych zaburzeń	
Umiejętności		
U1	potrafi właściwie analizować przyczyny i przebieg procesów i zjawisk społeczno-edukacyjnych oraz stawiać proste hipotezy badawcze i je weryfikować	K_U17
	U1.1 student potrafi analizować i weryfikować związki zaburzeń w zakresie słuchu i centralnego przetwarzania słuchowego z przyczynami i symptomami trudności szkolnych, zwłaszcza o charakterze dyslektycznym	
Kompetencje		
K1	prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z praktyką pedagogiczną, utożsamia się z jej wartościami, celami i zadaniami	K_K03
	K1.1 student przyjmuje właściwe postawy (oparte o wartości, cele i zasady praktyki pedagogicznej) w zakresie diagnozy i terapii zaburzeń słuchu u dzieci	

TREŚCI KSZTAŁCENIA				
TEMAT			15	9
Laboratorium			15	9
1	Rozwój słuchu w aspektach biologicznym i psychologicznym oraz edukacyjnym		1	1
2	Zaburzenia słuchu i centralnego przetwarzania słuchowego w aspekcie rozwojowym		2	1
3	Zaburzenia słuchu i centralnego przetwarzania słuchowego a trudności w edukacji przedszkolnej i szkolnej		2	1
4	Diagnoza zaburzeń słuchu i centralnego przetwarzania słuchowego u dzieci		8	4
5	Terapia zaburzeń słuchu i centralnego przetwarzania słuchowego u dzieci		2	2
SRODKI DYDAKTYCZNE				
prezentacje, materiały informacyjne, sprzęt do diagnozy i terapii słuchu oraz centralnego przetwarzania słuchowego				
KRYTERIA OCENY				
Laboratorium				
<p>Student aktywnie uczestniczy w zajęciach programowych przygotowując się do każdego z nich na podstawie przekazanych materiałów dydaktycznych oraz poprzez samodzielne poszukiwanie i studiowanie odpowiedniej literatury. Każde zajęcie kończy się albo zaliczeniem (przedstawieniem pisemnego opracowania) wskazanego zagadnienia, albo zademonstrowania wybranej metody (techniki) i narzędzia diagnozy /terapii w zakresie zaburzeń wzroku i centralnego przetwarzania wzrokowego.</p> <p>Ostateczne kryteria oceny:</p> <ol style="list-style-type: none"> Zaliczenie wszystkich ćwiczeń laboratoryjnych i uzyskanie pozytywnej oceny na każdym z zajęć. Złożenie przez studenta, ocenionego pozytywnie, projektu dotyczącego wybranego zagadnienia (problemu) dydaktycznego. Ocena końcowa, pod warunkiem uzyskania wszystkich pozytywnych ocen cząstkowych (punkty 1 – 2), jest średnią arytmetyczną ocen cząstkowych. 				
WERYFIKACJA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ				
KOD	OPIS			EFEKT
		Wiedza	Laboratorium	
W1	W1.1	1 projekt		K_W06
W2	W2.1	1 projekt		K_W11
		Umiejętności	Laboratorium	
U1	U1.1	1 projekt	2 aktywność na zajęciach	3 obserwacja studenta
		Kompetencje	Laboratorium	
K1	K1.1	1 projekt	2 aktywność na zajęciach	3 obserwacja studenta
FORMY OCENY				
Dla każdego z efektów kształcenia określonego dla przedmiotu w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji, na ocenę:				
2,0	student uzyskuje poniżej 50% maksymalnej liczby punktów			
3,0	student uzyskuje od 50% do 59% maksymalnej liczby punktów			
3,5	student uzyskuje od 60% do 69% maksymalnej liczby punktów			
4,0	student uzyskuje od 70% do 79% maksymalnej liczby punktów			
4,5	student uzyskuje od 80% do 89% maksymalnej liczby punktów			
5,0	student uzyskuje powyżej 89% maksymalnej liczby punktów			
LITERATURA				
Podstawowa				
1	Cieszyńska Rożek J., Neurobiologiczne podstawy rozwoju poznawczego, Cz. 1: Słuch, Kraków 2018.			
2	Odowska-Szlachcic B., Andrzejewska B., Wzrok i słuch - zmysły wiodące w uczeniu się w aspekcie integracji sensorycznej, Gdańsk 2013. Warnke F., Metoda Warnkego. Dysleksja stop. Słuch, wzrok i ruch. Skuteczna pomoc w problemach automatyzacji funkcji, Wrocław 2014.			
3	Warnke F., Metoda Warnkego. Dysleksja stop. Słuch, wzrok i ruch. Skuteczna pomoc w problemach automatyzacji funkcji, Wrocław 2014.			
Uzupełniająca				
1	Rehabilitacja osób z dysfunkcjami zmysłu słuchu i wzroku, red. Hojan Jezierska D., Jaroszyk F., Kubisz L., Piła 2011.			

PAŃSTWOWA WYŻSZA SZKOŁA ZAWODOWA W GŁOGOWIE

INSTYTUT HUMANISTYCZNY

SYLABUS/KARTA PRZEDMIOTU

INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu (modułu)	Diagnoza i terapia zaburzeń wzroku u dzieci	Kod przedmiotu	TP7
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot		Instytut Humanistyczny	
Poziom kształcenia	Studia drugiego stopnia	Profil studiów	praktyczny
Kierunek studiów	Pedagogika	Specjalność	Terapia pedagogiczna z arteterapią
Moduł kształcenia	Specjalnościowy	Język wykładowy	polski
Semestr	3	Forma zaliczenia	Zaliczenie z oceną

WYMIAR GODZINOWY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

STUDIA STACJONARNE						STUDIA NIESTACJONARNE						
Wykład		Ćwiczenia		Laboratorium		Wykład		Ćwiczenia		Laboratorium		
				15	ZO3	2				9	ZO3	2

SUMARYCZNY WYMIAR GODZINOWY ZAJĘĆ KONTAKTOWYCH

STUDIA STACJONARNE			STUDIA NIESTACJONARNE		
Laboratorium		15	Laboratorium		9
Razem		15	Razem		9
Praca własna studenta		45	Praca własna studenta		51
Razem		60	Razem		60
ECTS		2	ECTS		2

WYMAGANIA WSTĘPNE

Podstawowa wiedza w zakresie psychologii rozwojowej oraz biomedycznych podstaw edukacji.

CEL PRZEDMIOTU

Student rozumie istotę zaburzeń wzroku i centralnego przetwarzania wzrokowego w kontekście trudności szkolnych, głównie w obszarze ryzyka dysleksji. Zna wybrane metody diagnozowania tych zaburzeń, możliwe do zastosowania przez nauczyciela i terapeutę pedagogicznego. Potrafi wskazać też metody terapii z dzieckiem z zaburzeniami wzroku.

EFEKTY UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU

KOD	OPIS	EFEKT
Wiedza		
W1	ma pogłębioną wiedzę na temat rozwoju człowieka w cyklu życia, w aspekcie biologicznym, psychologicznym oraz społecznym, w odniesieniu do wybranych obszarów aktywności człowieka	K_W06
	W1.1 student ma pogłębioną wiedzę na temat rozwoju wzroku u dzieci i jego znaczenia dla właściwego funkcjonowania w sytuacjach społecznych i edukacyjnych	
W2	ma pogłębioną i rozszerzoną wiedzę na temat biologicznych, psychologicznych, społecznych, filozoficznych podstaw kształcenia i wychowania; rozumie istotę funkcjonalności i dysfunkcjonalności, harmonii i dysharmonii, normy i patologii w odniesieniu do rozwiązań praktycznych	K_W11
	W2.1 student ma pogłębioną wiedzę na temat zaburzeń wzroku i centralnego przetwarzania wzrokowego u dzieci, zwłaszcza ich powiązaniu z z ryzykiem dysleksji i zna podstawowe metody, techniki i narzędzia diagnozy i terapii tych zaburzeń	
Umiejętności		
U1	potrafi właściwie analizować przyczyny i przebieg procesów i zjawisk społeczno-edukacyjnych oraz stawiać proste hipotezy badawcze i je weryfikować	K_U17
	U1.1 student potrafi analizować i weryfikować związki zaburzeń w zakresie wzroku i centralnego przetwarzania wzrokowego z przyczynami i symptomami trudności szkolnych, zwłaszcza o charakterze dyslektycznym	
Kompetencje		
	prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z praktyką pedagogiczną, utożsamia się z jej wartościami, celami i zadaniami	

K1	K1.1	student przyjmuje właściwe postawy (oparte o wartości, cele i zasady praktyki pedagogicznej) w zakresie diagnozy i terapii zaburzeń wzroku i centralnego przetwarzania wzrokowego u dzieci	K_K03
-----------	-------------	--	--------------

TREŚCI KSZTAŁCENIA

TEMAT		15	9
Laboratorium		15	9
1	Rozwój wzroku w aspektach biologicznym i psychologicznym oraz edukacyjnym	1	1
2	Zaburzenia wzroku i centralnego przetwarzania wzrokowego w aspekcie rozwojowym	2	1
3	Wzrok i centralne przetwarzanie słuchowe a trudności w edukacji przedszkolnej i szkolnej	2	1
4	Diagnoza zaburzeń wzroku i centralnego przetwarzania wzrokowego u dzieci	8	4
5	Terapia zaburzeń wzroku i centralnego przetwarzania wzrokowego u dzieci	2	2

ŚRODKI DYDAKTYCZNE

prezentacje, materiały informacyjne oraz sprzęt do diagnozy i terapii wzroku

KRYTERIA OCENY

Laboratorium

Student aktywnie uczestniczy w zajęciach programowych przygotowując się do każdego z nich na podstawie przekazanych materiałów dydaktycznych oraz poprzez samodzielne poszukiwanie i studiowanie odpowiedniej literatury. Każde zajęcie kończy się albo zaliczeniem (przedstawieniem pisemnego opracowania) wskazanego zagadnienia, albo zademonstrowania wybranej metody (techniki) i narzędzia diagnozy /terapii w zakresie zaburzeń wzroku i centralnego przetwarzania wzrokowego.

Ostateczne kryteria oceny:

1. Zaliczenie wszystkich ćwiczeń laboratoryjnych i uzyskanie pozytywnej oceny na każdym z zajęć.
2. Złożenie przez studenta, ocenionego pozytywnie, projektu dotyczącego wybranego zagadnienia (problemu) dydaktycznego.
3. Ocena końcowa, pod warunkiem uzyskania wszystkich pozytywnych ocen cząstkowych (punkty 1 – 2), jest średnią arytmetyczną ocen cząstkowych.

WERYFIKACJA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

KOD	OPIS			EFEKT				
	Wiedza Laboratorium							
W1	W1.1	1	projekt	K_W06				
W2	W2.1	1	projekt	K_W11				
		Umiejętności Laboratorium						
U1	U1.1	1	projekt	2	aktywność na zajęciach	3	obserwacja studenta	K_U17
		Kompetencje Laboratorium						
K1	K1.1	1	projekt	2	aktywność na zajęciach	3	obserwacja studenta	K_K03

FORMY OCENY

Dla każdego z efektów kształcenia określonego dla przedmiotu w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji, na ocenę:

2,0	student uzyskuje poniżej 50% maksymalnej liczby punktów
3,0	student uzyskuje od 50% do 59% maksymalnej liczby punktów
3,5	student uzyskuje od 60% do 69% maksymalnej liczby punktów
4,0	student uzyskuje od 70% do 79% maksymalnej liczby punktów
4,5	student uzyskuje od 80% do 89% maksymalnej liczby punktów
5,0	student uzyskuje powyżej 89% maksymalnej liczby punktów

LITERATURA

Podstawowa

1	Cieszyńska Rożek J., Neurobiologiczne podstawy rozwoju poznawczego, Cz. 2: Wzrok, Kraków 2018.
2	Odowska-Szlachcic B., Andrzejewska B., Wzrok i słuch - zmysły wiodące w uczeniu się w aspekcie integracji sensorycznej, Gdańsk 2013. Warnke F., Metoda Warnkego. Dysleksja stop. Słuch, wzrok i ruch. Skuteczna pomoc w problemach automatyzacji funkcji, Wrocław 2014.
3	Warnke F., Metoda Warnkego. Dysleksja stop. Słuch, wzrok i ruch. Skuteczna pomoc w problemach automatyzacji funkcji, Wrocław 2014.

Uzupełniająca

1	Rehabilitacja osób z dysfunkcjami zmysłu słuchu i wzroku, red. Hojan Jezierska D., Jaroszyk F., Kubisz L., Piła 2011.
---	---

PAŃSTWOWA WYŻSZA SZKOŁA ZAWODOWA W GŁOGOWIE

INSTYTUT HUMANISTYCZNY

SYLABUS/KARTA PRZEDMIOTU

INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu (modułu)	Integracja sensoryczna			Kod przedmiotu	TP8
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot		Instytut Humanistyczny			
Poziom kształcenia	Studia drugiego stopnia		Profil studiów	praktyczny	
Kierunek studiów	Pedagogika		Specjalność	Terapia pedagogiczna z arteterapią	
Moduł kształcenia	Specjalnościowy		Język wykładowy	polski	
Semestr	3		Forma zaliczenia	Zaliczenie z oceną	

WYMIAR GODZINOWY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

STUDIA STACJONARNE						STUDIA NIESTACJONARNE					
Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium		Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium		Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	
15	ZO3	2		9	ZO3	2					

SUMARYCZNY WYMIAR GODZINOWY ZAJĘĆ KONTAKTOWYCH

STUDIA STACJONARNE			STUDIA NIESTACJONARNE		
Wykład			Wykład		
		15			9
Razem		15	Razem		9
Praca własna studenta		35	Praca własna studenta		41
Razem		50	Razem		50
ECTS		2	ECTS		2

WYMAGANIA WSTĘPNE

Posiadanie wiedzy z zakresu pedagogiki ogólnej, psychologii ogólnej i rozwojowej.

CEL PRZEDMIOTU

Celem przedmiotu jest nabycie przez studenta podstawowych umiejętności do prowadzenia diagnozy zaburzeń przetwarzania sensorycznego i planowania terapii dzieci zaburzeniami w obszarze SI.

EFEKTY UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU

KOD	OPIS	EFEKT
Wiedza		
W1	zna terminologię używaną w pedagogice oraz jej zastosowanie w dyscyplinach pokrewnych, wraz z kontekstem jej odniesień do praktyki pedagogicznej związanej z wybranymi obszarami praktycznej działalności medialnej i kulturalnej	K_W01
	W1.1 Student potrafi zdefiniować pojęcie integracji sensorycznej, wskazać jej podstawowe założenia, omówić mechanizmy posturalne u dzieci z zaburzeniami przetwarzania sensorycznego, scharakteryzować zaburzenia przetwarzania sensorycznego oraz omówić ich wpływ na funkcjonowanie dziecka.	
Umiejętności		
U1	posiada umiejętność wykorzystania zdobytej wiedzy w różnych zakresach i formach, rozszerzoną o krytyczną analizę skuteczności i przydatności stosowanej wiedzy oraz o umiejętności nabyte podczas praktyki zawodowej	K_U18
	U1.1 Student potrafi rozpoznać i zdiagnozować zaburzenia przetwarzania sensorycznego u dziecka.	
Kompetencje		
K1	potrafi myśleć i działać w sposób przedsiębiorczy, odznacza się odpowiedzialnością za przygotowanie do pracy, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich skutki	K_K05
	K1.1 Student aktywnie uczestniczy w zajęciach.	

TREŚCI KSZTAŁCENIA

TEMAT		15	9
wykład		15	9
1	Pojęcie integracji sensorycznej oraz jej podstawowe założenia. Charakterystyka podstawowych układów sensorycznych.	2	1

2	Mechanizmy posturalne u dzieci z zaburzeniami przetwarzania sensorycznego.	2	1
3	Charakterystyka zaburzeń przetwarzania sensorycznego oraz ich wpływ na funkcjonowanie dziecka.	3	2
4	Diagnoza zaburzeń przetwarzania sensorycznego.	3	1
5	Terapia zaburzeń przetwarzania sensorycznego.	3	2
6	Wykorzystanie metody SI w terapii dzieci z trudnościami w adekwatnej interpretacji bodźców zmysłowych i reakcji na nie. Modyfikacje środowiska dla dzieci z zaburzeniami przetwarzania sensorycznego.	2	2

ŚRODKI DYDAKTYCZNE

prezentacje i filmy edukacyjne, pomoce dydaktyczne, wizyta w ośrodku terapeutycznym prowadzącym integrację sensoryczną

KRYTERIA OCENY

Wykład

opracowywanie zajęć terapeutycznych w odniesieniu do określonych problemów dziecka w uczeniu się

WERYFIKACJA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

KOD		OPIS		EFEKT
		Wiedza	Wykład	
W1	W1.1	1	kolokwium	K_W01
		Umiejętności	Wykład	
U1	U1.1	1	projekt	K_U18
		Kompetencje	Wykład	
K1	K1.1	1	aktywność na zajęciach	K_K05

FORMY OCENY

Dla każdego z efektów kształcenia określonego dla przedmiotu w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji, na ocenę:

2,0	student uzyskuje poniżej 50% maksymalnej liczby punktów
3,0	student uzyskuje od 50% do 59% maksymalnej liczby punktów
3,5	student uzyskuje od 60% do 69% maksymalnej liczby punktów
4,0	student uzyskuje od 70% do 79% maksymalnej liczby punktów
4,5	student uzyskuje od 80% do 89% maksymalnej liczby punktów
5,0	student uzyskuje powyżej 89% maksymalnej liczby punktów

LITERATURA

Podstawowa

1	Ayres, A. J., Dziecko a integracja sensoryczna, Gdańsk 2018.
2	Wieczór E., Sensoryka i motoryka w rozwoju dziecka : i uczeniu się w aspekcie terapii integracji sensorycznej, Warszawa 2019.

Uzupełniająca

1	Borkowska M., Integracja sensoryczna w rozwoju dziecka : podstawy neurofizjologiczne, Gdańsk 2018.
2	Meier Ch., Sensorycznie każdego dnia: propozycje zajęć dla dzieci z zaburzeniami przetwarzania sensorycznego, Gdańsk 2018.

PAŃSTWOWA WYŻSZA SZKOŁA ZAWODOWA W GŁOGOWIE

INSTYTUT HUMANISTYCZNY

SYLABUS/KARTA PRZEDMIOTU

INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu (modułu)	Diagnoza niedostosowania społecznego	Kod przedmiotu	TP9
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot		Instytut Humanistyczny	
Poziom kształcenia	Studia drugiego stopnia	Profil studiów	praktyczny
Kierunek studiów	Pedagogika	Specjalność	Terapia pedagogiczna z arteterapią
Moduł kształcenia	Specjalnościowy	Język wykładowy	polski
Semestr	2	Forma zaliczenia	Zaliczenie z oceną

WYMIAR GODZINOWY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

STUDIA STACJONARNE										STUDIA NIESTACJONARNE													
Wykład			Ćwiczenia			Laboratorium				Wykład			Ćwiczenia			Laboratorium							
15	ZO2	2										9	ZO2	2									
			15	ZO2	2										9	ZO2	2						

SUMARYCZNY WYMIAR GODZINOWY ZAJĘĆ KONTAKTOWYCH

STUDIA STACJONARNE				STUDIA NIESTACJONARNE			
Wykład		15		Wykład		9	
Ćwiczenia		15		Ćwiczenia		9	
Razem		30		Razem		18	
Praca własna studenta		70		Praca własna studenta		82	
Razem		100		Razem		100	
ECTS		4		ECTS		4	

WYMAGANIA WSTĘPNE

Wiedza z zakresu diagnozy pedagogicznej oraz metod i technik badań pedagogicznych.

CEL PRZEDMIOTU

- Zapoznanie studenta z terminologią, dotyczącą diagnozy niedostosowania społecznego, m.in. pojęciem, przedmiotem, zakresem, rodzajami, typami, etapami diagnozy oraz jej miejscem, znaczeniem i zastosowaniem praktycznym w pedagogice i pedagogice resocjalizacyjnej.
- Przekazanie studentowi wiedzy, dotyczącej podmiotowych i przedmiotowych uwarunkowań przebiegu procesu diagnostycznego, czynników determinujących, dynamizujących i zakłócających przebieg diagnozy niedostosowania społecznego.
- Zapoznanie studenta z teoretycznymi koncepcjami wykorzystywanymi do wyjaśniania zaburzonych stylów funkcjonowania społecznego (podejście psychoanalityczne, behawiorystyczne, humanistyczne, poznawcze).
- Przekazanie studentowi wiedzy, dotyczącej pojęcia i istoty niedostosowania społecznego, jego typologii, symptomów i teorii wyjaśniające jego źródła oraz umiejętności identyfikacji, analizowania i diagnozowania tego zjawiska, w odniesieniu do rozwiązań praktycznych.
- Student na podstawie analizy niedostosowania społecznego jednostki, potrafi dokonać wyboru narzędzi badawczych do przeprowadzenia diagnozy niedostosowania społecznego i jest kompetentny do przeprowadzenia tego procesu, w celu podjęcia optymalnych działań interwencyjnych.

EFEKTY UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU

KOD	OPIS	EFEKT
	Wiedza	
	ma pogłębioną i rozszerzoną wiedzę na temat biologicznych, psychologicznych, społecznych, filozoficznych podstaw kształcenia i wychowania; rozumie istotę funkcjonalności i dysfunkcjonalności, harmonii i dysharmonii, normy i patologii w odniesieniu do rozwiązań praktycznych	

W1	W1.1	Student posiada pogłębioną i rozszerzoną wiedzę na temat teoretycznych koncepcji wykorzystywanych do wyjaśniania zaburzonych stylów funkcjonowania społecznego (podejście psychoanalityczne, behawiorystyczne, humanistyczne, poznawcze). Rozumie pojęcie i istotę niedostosowania społecznego, jego typologię, symptomy i teorie wyjaśniające jego źródła, w odniesieniu do rozwiązań praktycznych.	K_W11
W2	zna terminologię używaną w pedagogice oraz jej zastosowanie w dyscyplinach pokrewnych, wraz z kontekstem jej odniesień do praktyki pedagogicznej związanej z wybranymi obszarami praktycznej działalności medialnej i kulturalnej		K_W01
	W2.1	Student wykazuje się znajomością terminologii w diagnozie pedagogicznej i jej zastosowaniem w diagnozie niedostosowania społecznego, dotyczącej m.in. pojęcia, przedmiotu, zakresu, rodzajów, typów, etapów diagnozy oraz jej miejsca, znaczenia i zastosowania praktycznego w pedagogice i pedagogice resocjalizacyjnej.	
W3	ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat wybranych subdyscyplin i specjalizacji pedagogiki obejmującą terminologię, teorię i metodykę		K_W05
	W3.1	Student ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę na temat podmiotowych i przedmiotowych uwarunkowań przebiegu procesu diagnostycznego, czynników determinujących, dynamizujących i zakłócających przebieg diagnozy niedostosowania społecznego oraz oddziaływania środowisk wychowawczych na jednostkę niedostosowaną społecznie.	
Umiejętności			
U1	potrafi wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, i terapeutycznych, a także diagnozowania i oddziaływań praktycznych		K_U02
	U1.1	Student potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę teoretyczną z zakresu diagnozy niedostosowania społecznego, w celu analizy złożonych problemów niedostosowania społecznego, jego diagnozowania oraz zastosowania jej w praktycznych oddziaływaniach interwencyjnych wobec osób niedostosowanych społecznie.	
U2	potrafi prawidłowo obserwować, diagnozować, analizować przyczyny i przebieg procesów i zjawisk społecznych, racjonalnie oceniać złożone sytuacje edukacyjne, analizować motywy ludzkich zachowań w odniesieniu do obszaru działalności pedagogicznej oraz stawiać proste hipotezy badawcze i je weryfikować		K_U07
	U2.1	Student potrafi prawidłowo obserwować, analizować stan nieprzystosowania społecznego jednostki, jego uwarunkowania, przebieg w procesie diagnozowania oraz dokonać diagnozy, zawierającej konkluzję oceniającą wraz z krytycznym opracowaniem danych, w celu podjęcia optymalnych działań interwencyjnych.	
U3	potrafi właściwie analizować przyczyny i przebieg procesów i zjawisk społeczno-edukacyjnych oraz stawiać proste hipotezy badawcze i je weryfikować		K_U17
	U3.1	Student na podstawie właściwej analizy przyczyn, przebiegu procesów i zjawisk społeczno-edukacyjnych oddziałujących na jednostkę niedostosowaną społecznie, potrafi dokonać optymalnego wyboru narzędzi badawczych do przeprowadzenia diagnozy niedostosowania społecznego.	
Kompetencje			
K1	ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego o wymiar interdyscyplinarny, potrafi inspirować i organizować proces uczenia się innych osób		K_K01
	K1.1	Student ma pogłębioną świadomość konieczności aktualizacji nabytej wiedzy oraz umiejętności z zakresu diagnozy niedostosowania społecznego o wymiar interdyscyplinarny oraz jest gotowy do dalszej pracy nad własnym rozwojem.	
K2	prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z praktyką pedagogiczną, utożsamia się z jej wartościami, celami i zadaniami		K_K03
	K2.1	Student na podstawie nabytej wiedzy i umiejętności z zakresu diagnozy niedostosowania społecznego, prawidłowo identyfikuje istotę niedostosowania społecznego w praktyce oraz jest kompetentny do przeprowadzenia procesu diagnostycznego osób niedostosowanych społecznie.	

K3	jest przekonany o konieczności i doniosłości zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej; dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z własną i cudzą pracą; poszukuje optymalnych rozwiązań i możliwości korygowania nieprawidłowych działań pedagogicznych		K_K04
	K3.1	Student jest przekonany o konieczności zachowania się w sposób profesjonalny przez diagnostę oraz przestrzegania przez niego zasad etyki zawodowej. Jest świadomy czynników wyznaczających profesjonalizm diagnosty, takich jak: osobowość, cechy charakteru, kompetencje, zdolności i umiejętności, które w sposób znaczący wpływają na przebieg procesu diagnostycznego oraz wprowadza je w praktycznej działalności pedagogicznej.	

TREŚCI KSZTAŁCENIA

TEMAT		30	18
Wykład		15	9
1	Pojęcie, przedmiot i zakres diagnozy niedostosowania społecznego.	3	1
2	Rodzaje i typy diagnozy oraz etapy diagnozy i jej przebieg.	3	2
3	Teoretyczne koncepcje wykorzystywane do wyjaśniania zaburzonych stylów funkcjonowania społecznego.	3	2
4	Podmiotowe i przedmiotowe uwarunkowania przebiegu procesu diagnostycznego.	3	2
5	Czynniki determinujące, dynamizujące i zakłócające przebieg procesu diagnozy resocjalizacyjnej.	3	2
Ćwiczenia		15	9
1	Pojęcie, istota i typologia niedostosowania społecznego.	3	2
2	Odpowiedzialność diagnosty za przebieg procesu diagnostycznego – kompetencje osobowe i etyczne.	2	1
3	Podstawowe metody i techniki diagnostyczne wykorzystywane w diagnozie resocjalizacyjnej.	3	1
4	Podstawowe narzędzia wykorzystywane w diagnozie niedostosowania społecznego i ich analiza.	3	2
5	Opracowanie własnego narzędzia badawczego do przeprowadzenia diagnozy niedostosowania społecznego.	4	3

ŚRODKI DYDAKTYCZNE

Wykład konwersatoryjny, prezentacja multimedialna, film instruktażowy, narzędzia diagnostyczne.

KRYTERIA OCENY

Wykład

Kolokwium ustne z treści wykładowych na koniec semestru oraz obecność i aktywność na zajęciach.

Ćwiczenia

Indywidualna praca pisemna zaliczeniowa oraz obecność i aktywność na zajęciach.

WERYFIKACJA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

KOD	OPIS		EFEKT
Wiedza Wykład			
W1	W1.1	1 kolokwium	2 aktywność na zajęciach
Umiejętności Wykład			
U1	U1.1	1 kolokwium	2 aktywność na zajęciach
U2	U2.1	1 kolokwium	2 aktywność na zajęciach
U3	U3.1	1 kolokwium	2 aktywność na zajęciach
Kompetencje Wykład			
K1	K1.1	1 kolokwium	2 aktywność na zajęciach
K2	K2.1	1 kolokwium	2 aktywność na zajęciach
K3	K3.1	1 kolokwium	2 aktywność na zajęciach
Wiedza Ćwiczenia			
W1	W1.1	1 praca semestralna	2 aktywność na zajęciach
W2	W2.1	1 praca semestralna	2 aktywność na zajęciach
W3	W3.1	1 praca semestralna	2 aktywność na zajęciach
Umiejętności Ćwiczenia			
U1	U1.1	1 praca semestralna	2 aktywność na zajęciach
U2	U2.1	1 praca semestralna	2 aktywność na zajęciach
U3	U3.1	1 praca semestralna	2 aktywność na zajęciach

Kompetencje		Ćwiczenia				
K1	K1.1	1	praca semestralna	2	aktywność na zajęciach	K_K01
K2	K2.1	1	praca semestralna	2	aktywność na zajęciach	K_K03
K3	K3.1	1	praca semestralna	2	aktywność na zajęciach	K_K04
Wiedza		Wykład				
W1	W1.1	1	kolokwium	2	aktywność na zajęciach	K_W01
W2	W2.1	1	kolokwium	2	aktywność na zajęciach	K_W05
FORMY OCENY						
Dla każdego z efektów kształcenia określonego dla przedmiotu w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji, na ocenę:						
2,0	student uzyskuje poniżej 50% maksymalnej liczby punktów					
3,0	student uzyskuje od 50% do 59% maksymalnej liczby punktów					
3,5	student uzyskuje od 60% do 69% maksymalnej liczby punktów					
4,0	student uzyskuje od 70% do 79% maksymalnej liczby punktów					
4,5	student uzyskuje od 80% do 89% maksymalnej liczby punktów					
5,0	student uzyskuje powyżej 89% maksymalnej liczby punktów					
LITERATURA						
Podstawowa						
1	Pytka L., Pedagogika resocjalizacyjna. Wybrane zagadnienia teoretyczne, diagnostyczne i metodyczne, Wyd. Akademii Pedagogiki Specjalnej, Warszawa 2005.					
2	Siemionow J., Resocjalizacja młodzieży niedostosowanej społecznie jako proces wspierania rozwoju psychospołecznego oraz kształtowania potencjałów, Wyd. Difin, Warszawa 2022.					
3	Wysocka E., Jarosz E., Diagnoza psychopedagogiczna. Podstawowe problemy i rozwiązania, Wyd. Żak, Warszawa 2006.					
4	Wysocka E., Diagnoza pozytywna w resocjalizacji. Model teoretyczny i metodologiczny, Wyd. Uniwersytetu Śląskiego, Katowice 2015.					
5	Wysocka E., Diagnoza w resocjalizacji: obszary problemowe i modele rozwiązań w ujęciu psychopedagogicznym, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 2022.					
Uzupełniająca						
1	Babbie E., Badania społeczne w praktyce, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 2004.					
2	Ilnicka R. M., Środowiskowy kontekst niedostosowania społecznego młodzieży, Wyd. Edukacyjne Akapit, Toruń 2008.					
3	Jarosz E., Wybrane obszary diagnozowania pedagogicznego, Wyd. Uniwersytetu Śląskiego, Katowice 2001.					
4	Łobocki M., Metody i techniki badań pedagogicznych, Wyd. Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków 2009.					
5	Łobocki M., Wprowadzenie do metodologii badań pedagogicznych, Wyd. Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków 2010.					
6	Urban B., Stanik M. J., Resocjalizacja. Teoria i praktyka pedagogiczna, t. I, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 2008.					
7	Urban B., Stanik M. J., Resocjalizacja. Teoria i praktyka pedagogiczna, t. II, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 2008.					
8	Wysocka E., Diagnostyka pedagogiczna: nowe obszary i rozwiązania, Wyd. Oficyna Wydawnicza Impuls, Karków 2013.					

PAŃSTWOWA WYŻSZA SZKOŁA ZAWODOWA W GŁOGOWIE

INSTYTUT HUMANISTYCZNY

SYLABUS/KARTA PRZEDMIOTU

INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu (modułu)	Wprowadzenie do arteterapii			Kod przedmiotu	TP10
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot		Instytut Humanistyczny			
Poziom kształcenia	Studia drugiego stopnia		Profil studiów	praktyczny	
Kierunek studiów	Pedagogika		Specjalność	Terapia pedagogiczna z arteterapią	
Moduł kształcenia	Specjalnościowy		Język wykładowy	polski	
Semestr	2		Forma zaliczenia	Egzamin	

WYMIAR GODZINOWY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

STUDIA STACJONARNE						STUDIA NIESTACJONARNE					
Wykład		Ćwiczenia		Laboratorium		Wykład		Ćwiczenia		Laboratorium	
15	E2	2				9	E2	2			
		15	ZO2	2				9	ZO2	2	

SUMARYCZNY WYMIAR GODZINOWY ZAJĘĆ KONTAKTOWYCH

STUDIA STACJONARNE			STUDIA NIESTACJONARNE		
Wykład	15		Wykład	9	
Ćwiczenia	15		Ćwiczenia	9	
Razem	30		Razem	18	
Praca własna studenta	70		Praca własna studenta	82	
Razem	100		Razem	100	
ECTS	4		ECTS	4	

WYMAGANIA WSTĘPNE

podstawowa wiedza na temat roli sztuki w życiu człowieka

CEL PRZEDMIOTU

Wyposażenie studenta w wiedzę z zakresu teoretycznych podstaw arteterapii prowadzonej z dzieckiem o specjalnych potrzebach edukacyjnych oraz rozwinięcie umiejętności obserwacji potrzeb i ograniczeń uczestnika zajęć arteterapeutycznych

EFEKTY UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU

KOD	OPIS	EFEKT
Wiedza		
W1	ma uporządkowaną wiedzę o uczestnikach działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej, pomocowej i terapeutycznej	K_W15
	W1.1 Student wie, co jest główną ideą arteterapii, rozróżnia podmiot i obszary oddziaływań arteterapii klinicznej i rozwojowej	
Umiejętności		
U1	potrafi wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, i terapeutycznych, a także diagnozowania i oddziaływań praktycznych	K_U02
	U1.1 Student ma podstawową umiejętność wytyczania celów i zadań arteterapii rozwojowej w zależności od diagnozy dziecka uzyskanej z poradni pedagogiczno - psychologicznej	
Kompetencje		
K1	jest przekonany o konieczności i doniosłości zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej; dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z własną i cudzą pracą; poszukuje optymalnych rozwiązań i możliwości korygowania nieprawidłowych działań pedagogicznych	K_K04
	K1.1 Student ma świadomość kierowania się etycznymi zasadami w pracy arteterapeutycznej	

TREŚCI KSZTAŁCENIA

TEMAT	30	0
Wykład	15	0

1	Idea arteterapii, jej podmioty i obszary oddziaływań	4	0
2	Dyscypliny i ujęcia arteterapii . Arteterapia kliniczna i rozwojowa	4	0
3	Psychologiczne znaczenie procesu tworzenia we wspomaganiu rozwoju dzieci z trudnościami szkolnymi. Rola terapeuty i współpracy z rodzicami	2	0
4	Zasady prowadzenia warsztatu arteterapii. Przegląd stanowisk ze względu na cel terapii. Badania ewaluacyjne procesu terapii przez sztukę	5	0
Ćwiczenia		15	0
1	Projektowanie kolejnych faz pracy z grupą - wybór metody i form pracy z grupą arteterapeutyczną	5	0
2	Projektowanie zajęć arteterapeutycznych w celach profilaktycznych i we wspomagania rozwoju dzieci zagrożonych dysleksją	5	0
3	Metody i formy pracy arteterapeutycznej w klasie integracyjnej	5	0
SRODKI DYDAKTYCZNE			
KRYTERIA OCENY			
WERYFIKACJA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ			
KOD	OPIS		EFEKT
	Wiedza	Wykład	
W1	W1.1	1 kolokwium	K_W15
	Umiejętności	Wykład	
	Umiejętności	Ćwiczenia	
U1	U1.1	1 projekt	K_U02
	Kompetencje	Ćwiczenia	
K1	K1.1	1 obserwacja studenta	K_K04
FORMY OCENY			
Dla każdego z efektów kształcenia określonego dla przedmiotu w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji, na ocenę:			
2,0	student uzyskuje poniżej 50% maksymalnej liczby punktów		
3,0	student uzyskuje od 50% do 59% maksymalnej liczby punktów		
3,5	student uzyskuje od 60% do 69% maksymalnej liczby punktów		
4,0	student uzyskuje od 70% do 79% maksymalnej liczby punktów		
4,5	student uzyskuje od 80% do 89% maksymalnej liczby punktów		
5,0	student uzyskuje powyżej 89% maksymalnej liczby punktów		
LITERATURA			
Podstawowa			
1	Arteterapia : narodziny idei, ewolucja teorii, rozwój praktyki / Wita Szulc. - Warszawa : ""Difin"", 2011.		
Uzupelniająca			
1	Karolak W. Arteterapia: od rozważań nad teorią do zastosowań praktycznych, Łódź 2011		

PAŃSTWOWA WYŻSZA SZKOŁA ZAWODOWA W GŁOGOWIE

INSTYTUT HUMANISTYCZNY

SYLABUS/KARTA PRZEDMIOTU

INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE																			
Nazwa przedmiotu (modułu)			Arteterapia z dziećmi ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i rozwojowymi												Kod przedmiotu		TP11		
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot										Instytut Humanistyczny									
Poziom kształcenia			Studia drugiego stopnia						Profil studiów			praktyczny							
Kierunek studiów			Pedagogika						Specjalność			Terapia pedagogiczna z arteterapią							
Moduł kształcenia			Terapia pedagogiczna z arteterapią						Język wykładowy			polski							
Semestr			3						Forma zaliczenia			Zaliczenie z oceną							
WYMIAR GODZINOWY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH																			
STUDIA STACJONARNE										STUDIA NIESTACJONARNE									
Wykład		Ćwiczenia		Laboratorium						Wykład		Ćwiczenia		Laboratorium					
15	ZO3	2								9	ZO3	2							
			15	ZO3	2								9	ZO3	2				
SUMARYCZNY WYMIAR GODZINOWY ZAJĘĆ KONTAKTOWYCH																			
STUDIA STACJONARNE										STUDIA NIESTACJONARNE									
Wykład				15						Wykład				9					
Ćwiczenia				15						Ćwiczenia				9					
Razem				30						Razem				18					
Praca własna studenta				70						Praca własna studenta				82					
Razem				100						Razem				100					
ECTS				4						ECTS				4					
WYMAGANIA WSTĘPNE																			
Wiedza psychologii rozwoju człowieka																			
CEL PRZEDMIOTU																			
Przekazanie wiedzy dotyczącej różnorodnych metod i technik arteterapii stosowanych dla dzieci ze względu cel terapii-korekcja lub wspomaganie. Kształtowanie podstawowych umiejętności związanych z wykorzystaniem wybranych metod i technik arteterapii w działaniach profilaktycznych i wspomagających ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i rozwojowymi																			
EFEKTY UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU																			
KOD	OPIS																	EFEKT	
Wiedza																			
W1	ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat wybranych subdyscyplin i specjalizacji pedagogiki obejmującą terminologię, teorię i metodykę																	K_W05	
	W1.1	Student zna podstawową terminologię arteterapeutyczną pozwalającą analizować zjawiska związane z trudnościami szkolnymi dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i rozwojowymi																	
Umiejętności																			
U1	potrafi wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, i terapeutycznych, a także diagnozowania i oddziaływać praktycznych																	K_U02	
	U1.1	Ma umiejętność inicjowania działań profilaktycznych i warsztatowych z zastosowaniem wybranych technik arteterapii dla dzieci zagrożonych dysleksją rozwojową																	
Kompetencje																			
K1	potrafi współdziałać i pracować w grupie i z grupą, przyjmując w niej różne role oraz określić priorytety, organizować pracę zespołu i nim kierować podczas realizacji określonego zadania																	K_K02	
	K1.1	Student potrafi organizować grupę i kierować organizacją warsztaty arteterapii																	
TREŚCI KSZTAŁCENIA																			
TEMAT													30	0					
Wykład													15	0					

1	Arteterapia i jej miejsce w edukacji			2	0
2	Arteterapia w pracy pedagoga/ terapeuty. Etyka			3	0
3	Arteterapia rozwojowa i jej obszary oddziaływania. Diagnoza w arteterapii			4	0
4	Uczeń ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i rozwojowymi uczestnikiem warsztatów arteterapeutycznych. Specyfika celów. Przegląd stanowisk i dobrych praktyk			6	0
Ćwiczenia				15	0
1	Zasady, metody i techniki pracy arteterapeutycznej z dziećmi ze specjalnym potrzebami edukacyjnymi - odniesienie do sytuacji diagnostycznej i terapeutycznej			6	0
2	Arteterapia w profilaktyce - dziecko zagrożone dysleksją - cele, zasady i środki realizacji konstruowania warsztatów arteterapii rozwojowej. Narzędzia ewaluacji			3	0
3	Warsztaty arteterapeutyczne we wspomaganiu rozwoju, konstruowanie projektów i programów ze względu na cel terapii i specyfikę grup warsztatowych, prowadzenie dokumentacji			6	0
SRODKI DYDAKTYCZNE					
KRYTERIA OCENY					
WERYFIKACJA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ					
KOD	OPIS				EFEKT
		Wiedza		Wykład	
W1	W1.1	1	praca semestralna	K_W05	
		Kompetencje		Wykład	
		Umiejętności		Ćwiczenia	
U1	U1.1	1	projekt	K_U02	
		Kompetencje		Ćwiczenia	
K1	K1.1	1	obserwacja studenta	K_K02	
FORMY OCENY					
Dla każdego z efektów kształcenia określonego dla przedmiotu w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji, na ocenę:					
2,0	student uzyskuje poniżej 50% maksymalnej liczby punktów				
3,0	student uzyskuje od 50% do 59% maksymalnej liczby punktów				
3,5	student uzyskuje od 60% do 69% maksymalnej liczby punktów				
4,0	student uzyskuje od 70% do 79% maksymalnej liczby punktów				
4,5	student uzyskuje od 80% do 89% maksymalnej liczby punktów				
5,0	student uzyskuje powyżej 89% maksymalnej liczby punktów				
OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA					
				Stacjonarne	Niestacjonarne
1	Godziny zajęć dydaktycznych zgodnie z planem studiów			30	18
2	Praca własna studenta			70	82
Suma				100	100
ECTS				4	4
LITERATURA					
Podstawowa					
1	Karolak W. Arteterapia: od rozważań nad teorią do zastosowań praktycznych, Łódź 2011				
2	Legnica : Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa im. Witelona w Legnicy , 2018.				
Uzupełniająca					
1	Kataryńczuk-Mania L. W kręgu zagadnień edukacji artystycznej i terapii, Głogów 2006				

PAŃSTWOWA WYŻSZA SZKOŁA ZAWODOWA W GŁOGOWIE

INSTYTUT HUMANISTYCZNY

SYLABUS/KARTA PRZEDMIOTU

INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu (modułu)	Biblioterapia			Kod przedmiotu	TP12
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot		Instytut Humanistyczny			
Poziom kształcenia	Studia drugiego stopnia		Profil studiów	praktyczny	
Kierunek studiów	Pedagogika		Specjalność	Terapia pedagogiczna z arteterapią	
Moduł kształcenia	Specjalnościowy		Język wykładowy	polski	
Semestr	4		Forma zaliczenia	Zaliczenie z oceną	

WYMIAR GODZINOWY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

STUDIA STACJONARNE						STUDIA NIESTACJONARNE					
Wykład		Ćwiczenia		Laboratorium		Wykład		Ćwiczenia		Laboratorium	
15	ZO4	2				9	ZO4	2			
			15	ZO4	2				9	ZO4	2

SUMARYCZNY WYMIAR GODZINOWY ZAJĘĆ KONTAKTOWYCH

STUDIA STACJONARNE			STUDIA NIESTACJONARNE		
Wykład	15		Wykład	9	
Ćwiczenia	15		Ćwiczenia	9	
Razem	30		Razem	18	
Praca własna studenta	70		Praca własna studenta	82	
Razem	100		Razem	100	
ECTS	4		ECTS	4	

WYMAGANIA WSTĘPNE

Ogólna wiedza na temat literatury.

CEL PRZEDMIOTU

Celem przedmiotu jest wyposażenie studenta w wiedzę na temat biblioterapii jako terapii wspomagającej w procesie edukacji.

EFEKTY UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU

KOD	OPIS	EFEKT
Wiedza		
W1	zna terminologię używaną w pedagogice oraz jej zastosowanie w dyscyplinach pokrewnych, wraz z kontekstem jej odniesień do praktyki pedagogicznej związanej z wybranymi obszarami praktycznej działalności medialnej i kulturalnej	K_W01
W1.1	Student zna cele i funkcje terapii czytelniczej, identyfikuje teksty terapeutyczne dla konkretnej grupy odbiorców	
Umiejętności		
U1	potrafi wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, i terapeutycznych, a także diagnozowania i oddziaływać praktycznych	K_U02
U1.1	Student organizuje i prowadzi warsztat biblioterapii dla dzieci	
Kompetencje		
K1	prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z praktyką pedagogiczną, utożsamia się z jej wartościami, celami i zadaniami	K_K03
K1.1	student identyfikuje problemy uczestnika warsztatów biblioterapii	

TREŚCI KSZTAŁCENIA

TEMAT		30	18
Wykład		15	9
1	Biblioterapia - historia dziedziny w Polsce i na świecie, przedstawiciele i propagatorzy terapii	2	1
2	Podział i analiza lektur w zależności od celu terapeutycznego	2	1
3	Terapeutyczna rola bajek i baśni. Kreowanie opowieści	4	3

4	Biblioterapia jako pomoc dzieciom o szczególnych potrzebach edukacyjnych		2	1
5	Biblioterapia jako pomoc osobom o szczególnych potrzebach emocjonalnych		2	1
6	Patografia jako forma autoterapii		3	2
Ćwiczenia			15	9
1	Biblioterapia - historia dziedziny w Polsce i na świecie, przedstawiciele i propagatorzy terapii		2	1
2	Podział i analiza lektur w zależności od celu terapeutycznego		2	1
3	Terapeutyczna rola bajek i baśni. Kreowanie opowieści		4	3
4	Biblioterapia jako pomoc dzieciom o szczególnych potrzebach edukacyjnych		2	1
5	Biblioterapia jako pomoc osobom dorosłym o szczególnych potrzebach emocjonalnych		2	1
6	Patografia jako forma autoterapii		3	2
ŚRODKI DYDAKTYCZNE				
prezentacje multimedialne, nagrania, literatura przedmiotu				
KRYTERIA OCENY				
Wykład				
Aktywność, praca pisemna				
WERYFIKACJA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ				
KOD	OPIS			EFEKT
	Wiedza		Wykład	
W1	W1.1	1	praca semestralna	K_W01
	Kompetencje		Wykład	
	Umiejętności		Ćwiczenia	
U1	U1.1	1	aktywność na zajęciach	K_U02
	Kompetencje		Ćwiczenia	
K1	K1.1	1	aktywność na zajęciach	K_K03
FORMY OCENY				
Dla każdego z efektów kształcenia określonego dla przedmiotu w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji, na ocenę:				
2,0	student uzyskuje poniżej 50% maksymalnej liczby punktów			
3,0	student uzyskuje od 50% do 59% maksymalnej liczby punktów			
3,5	student uzyskuje od 60% do 69% maksymalnej liczby punktów			
4,0	student uzyskuje od 70% do 79% maksymalnej liczby punktów			
4,5	student uzyskuje od 80% do 89% maksymalnej liczby punktów			
5,0	student uzyskuje powyżej 89% maksymalnej liczby punktów			
LITERATURA				
Podstawowa				
1	Biblioterapia w praktyce: poradnik dla nauczycieli, wychowawców i terapeutów, red. E. J. Konieczna, Kraków 2006.			
2	M. Molicka, Biblioterapia i bajkoterapia: rola literatury w procesie zmiany rozumienia świata społecznego i siebie, Poznań 2011.			
Uzupełniająca				
1	M. Molicka, Bajki terapeutyczne. Cz. 2, Poznań 2003.			

PAŃSTWOWA WYŻSZA SZKOŁA ZAWODOWA W GŁOGOWIE

INSTYTUT HUMANISTYCZNY

SYLABUS/KARTA PRZEDMIOTU

INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu (modułu)	Arteterapia			Kod przedmiotu	TP12
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot		Instytut Humanistyczny			
Poziom kształcenia	Studia drugiego stopnia		Profil studiów	praktyczny	
Kierunek studiów	Pedagogika		Specjalność	Terapia pedagogiczna z arteterapią	
Moduł kształcenia	Specjalnościowy		Język wykładowy	polski	
Semestr	4		Forma zaliczenia	Zaliczenie z oceną	

WYMIAR GODZINOWY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

STUDIA STACJONARNE						STUDIA NIESTACJONARNE					
Wykład		Ćwiczenia		Laboratorium		Wykład		Ćwiczenia		Laboratorium	
15	ZO4	2				9	ZO4	2			
			15	ZO4	2				9	ZO4	2

SUMARYCZNY WYMIAR GODZINOWY ZAJĘĆ KONTAKTOWYCH

STUDIA STACJONARNE			STUDIA NIESTACJONARNE		
Wykład	15		Wykład	9	
Ćwiczenia	15		Ćwiczenia	9	
Razem	30		Razem	18	
Praca własna studenta	70		Praca własna studenta	82	
Razem	100		Razem	100	
ECTS	4		ECTS	4	

WYMAGANIA WSTĘPNE

Ogólna wiedza na temat roli sztuki w życiu człowieka

CEL PRZEDMIOTU

Celem przedmiotu jest wyposażenie studenta w wiedzę i umiejętności z zakresu arteterapii jako terapii wspomagającej w procesie edukacji.

EFEKTY UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU

KOD	OPIS	EFEKT
Wiedza		
W1	zna terminologię używaną w pedagogice oraz jej zastosowanie w dyscyplinach pokrewnych, wraz z kontekstem jej odniesień do praktyki pedagogicznej związanej z wybranymi obszarami praktycznej działalności medialnej i kulturalnej	K_W01
	W1.1 zna podstawową terminologię stosowaną w arteterapii i charakteryzuje role sztuki w życiu człowieka	
Umiejętności		
U1	potrafi wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, i terapeutycznych, a także diagnozowania i oddziaływań praktycznych	K_U02
	U1.1 potrafi przygotować warsztat arteterapii wspomagający rozwój dziecka zagrożonego dysleksją rozwojową	
Kompetencje		
K1	prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z praktyką pedagogiczną, utożsamia się z jej wartościami, celami i zadaniami	K_K03
	K1.1 identyfikuje cele i zadania terapii wspomagającej w praktyce pedagoga	

TREŚCI KSZTAŁCENIA

TEMAT	30	14
Wykład	15	7
1 Arteterapia - pojęcie, historia, cele, funkcje i zasady.	4	2

2	Rodzaje arteterapii: terapia wizualna, muzykoterapia , terapia narracyjna, terapia tańcem i ruchem , teatroterapia	4	1
3	Metody i techniki arteterapii rozwojowej stosowane w pracy warsztatowej	2	2
4	Projektowanie ofert edukacyjnych z zastosowaniem wybranych metod arteterapii dla dzieci i młodzieży.	5	2
Ćwiczenia		15	7
1	Arteterapia we wspomaganie rozwoju i terapii niedyrektywnej	2	2
2	Konstruowanie programów arteterapii dla dzieci z trudnościami szkolnymi	5	2
3	Metody i techniki arte. stosowane w pracy warsztatowej dla dzieci zagrożonych dysleksją rozwojową	3	1
4	Projektowanie ofert edukacyjnych z zastosowaniem wybranych metod arteterapii dla dzieci i młodzieży dyslektycznej	5	2

ŚRODKI DYDAKTYCZNE

prezentacje multimedialne, nagrania, literatura przedmiotu

KRYTERIA OCENY

Wykład

Aktywność, praca pisemna

WERYFIKACJA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

KOD		OPIS		EFEKT
		Wiedza	Wykład	
W1	W1.1	1	praca semestralna	K_W01
		Kompetencje	Ćwiczenia	
K1	K1.1	1	obserwacja studenta	K_K03
		Umiejętności	Ćwiczenia	
U1	U1.1	1	aktywność na zajęciach	K_U02
		Kompetencje	Wykład	

FORMY OCENY

Dla każdego z efektów kształcenia określonego dla przedmiotu w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji, na ocenę:

2,0	student uzyskuje poniżej 50% maksymalnej liczby punktów
3,0	student uzyskuje od 50% do 59% maksymalnej liczby punktów
3,5	student uzyskuje od 60% do 69% maksymalnej liczby punktów
4,0	student uzyskuje od 70% do 79% maksymalnej liczby punktów
4,5	student uzyskuje od 80% do 89% maksymalnej liczby punktów
5,0	student uzyskuje powyżej 89% maksymalnej liczby punktów

LITERATURA

Podstawowa

1	Arteterapia : jako paktyka oddziaływań artystycznych i terapeutycznych, red.E. Józefowski, J. Florczykiewicz, Poznań 2012.
2	K. Pankowska, Pedagogika dramy: teoria i praktyka, Warszawa 2000.

Uzupełniająca

1	Arteterapia i twórczość w przestrzeni psychospołecznej, red. A. Stefańska, Poznań 2015.
---	---

PAŃSTWOWA WYŻSZA SZKOŁA ZAWODOWA W GŁOGOWIE

INSTYTUT HUMANISTYCZNY

SYLABUS/KARTA PRZEDMIOTU

INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu (modułu)	Choreoterapia			Kod przedmiotu	TP13
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot		Instytut Humanistyczny			
Poziom kształcenia	Studia drugiego stopnia			Profil studiów	praktyczny
Kierunek studiów	Pedagogika			Specjalność	Terapia pedagogiczna z arteterapią
Moduł kształcenia	Specjalnościowy			Język wykładowy	polski
Semestr	4			Forma zaliczenia	Zaliczenie z oceną

WYMIAR GODZINOWY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

STUDIA STACJONARNE										STUDIA NIESTACJONARNE									
Wykład		Ćwiczenia			Laboratorium					Wykład		Ćwiczenia			Laboratorium				
15	ZO4	2								9	ZO4	2							
			15	ZO4	2								9	ZO4	2				

SUMARYCZNY WYMIAR GODZINOWY ZAJĘĆ KONTAKTOWYCH

STUDIA STACJONARNE				STUDIA NIESTACJONARNE			
Wykład		15		Wykład		9	
Ćwiczenia		15		Ćwiczenia		9	
Razem		30		Razem		18	
Praca własna studenta		70		Praca własna studenta		82	
Razem		100		Razem		100	
ECTS		4		ECTS		4	

WYMAGANIA WSTĘPNE

wiedza z psychologii rozwojowej okresu dzieciństwa i wieku wczesnoszkolnego, kompetencje z zakresu komunikacji, postawa ukierunkowana na rozwój zawodowy i osobisty

CEL PRZEDMIOTU

Wyposażenie studenta w umiejętności niezbędne w realizacji warsztatów terapii ruchem i tańcem

EFEKTY UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU

KOD	OPIS	EFEKT
Wiedza		
W1	ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat wybranych subdyscyplin i specjalizacji pedagogiki obejmującą terminologię, teorię i metodykę	K_W05
	W1.1 Ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę z zakresu choreoterapii i jej roli w pedagogice.	
W2	ma uporządkowaną wiedzę o kulturowych uwarunkowaniach procesów edukacyjnych istotnych z punktu widzenia praktyk pedagogicznych	K_W09
	W2.1 Ma ugruntowaną wiedzę na temat wartości tańca w edukacji.	

Umiejętności

U1	samodzielnie planuje i realizuje oryginalne i innowacyjne projekty związane z wybraną sferą działalności kulturalnej, medialnej, promocyjno-reklamowej oraz potrafi formułować własne opinie	K_U08
	U1.1 Potrafi sam planować i dobrać odpowiednie metody choreoterapeutyczne w zależności od odbiorcy i celu terapii.	

Kompetencje

K1	potrafi współdziałać i pracować w grupie i z grupą, przyjmując w niej różne role oraz określić priorytety, organizować pracę zespołu i nim kierować podczas realizacji określonego zadania	K_K02
	K1.1 Potrafi pracować w grupie i planować prace w grupie w zakresie choreoterapii.	

TREŚCI KSZTAŁCENIA

TEMAT	30	18
Wykład	15	9
1 Wprowadzenie w podstawowe zagadnienia, pojęcia i terminy z zakresu terapii tańcem i ruchem	2	1

2	Metody i techniki ruchu stosowane w pracy warsztatowej dla dzieci z trudnościami w komunikacji interpersonalnej	5	3
3	Metody i techniki terapii tańcem i ruchem stosowane w pracy warsztatowej dla dzieci z niepełnosprawnością	5	3
4	Metodyka prowadzenia zabaw z tańcem ukierunkowanych na wspomaganie rozwoju dziecka w wieku przedszkolnym	3	2
Ćwiczenia		15	9
1	Wprowadzenie w podstawowe zagadnienia, pojęcia i terminy z zakresu terapii tańcem i ruchem	2	1
2	Metody i techniki ruchu stosowane w pracy warsztatowej dla dzieci z trudnościami w komunikacji interpersonalnej	5	3
3	Metody i techniki terapii tańcem i ruchem stosowane w pracy warsztatowej dla dzieci z niepełnosprawnością	5	3
4	Metodyka prowadzenia zabaw z tańcem ukierunkowanych na wspomaganie rozwoju dziecka w wieku przedszkolnym	3	2

ŚRODKI DYDAKTYCZNE

Sala lustrzana, sala gimnastyczna, sprzęt audio, płyty z muzyką.

KRYTERIA OCENY

Wykład

Kolokwium z terminologii. Aktywność i zaangażowanie podczas zajęć.

Ćwiczenia

Praca semestralna - przygotowanie scenariusza zajęć z choreoterapii dostosowanych do wieku grupy wychowanków i celu terapeutycznego. Aktywność i zaangażowanie podczas zajęć.

WERYFIKACJA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

KOD		OPIS		EFEKT
		Wiedza	Ćwiczenia	
W1	W1.1	1 praca semestralna	2 aktywność na zajęciach	K_W05
W2	W2.1	1 praca semestralna	2 aktywność na zajęciach	K_W09
		Umiejętności	Wykład	
U1	U1.1	1 kolokwium	2 aktywność na zajęciach	K_U08
		Kompetencje	Wykład	
K1	K1.1	1 kolokwium	2 aktywność na zajęciach	K_K02
		Wiedza	Wykład	
W1	W1.1	1 kolokwium	2 aktywność na zajęciach	K_W05
W2	W2.1	1 kolokwium	2 aktywność na zajęciach	K_W09
		Umiejętności	Ćwiczenia	
U1	U1.1	1 praca semestralna	2 aktywność na zajęciach	K_U08
		Kompetencje	Ćwiczenia	
K1	K1.1	1 praca semestralna	2 aktywność na zajęciach	K_K02

FORMY OCENY

Dla każdego z efektów kształcenia określonego dla przedmiotu w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji, na ocenę:

2,0	student uzyskuje poniżej 50% maksymalnej liczby punktów
3,0	student uzyskuje od 50% do 59% maksymalnej liczby punktów
3,5	student uzyskuje od 60% do 69% maksymalnej liczby punktów
4,0	student uzyskuje od 70% do 79% maksymalnej liczby punktów
4,5	student uzyskuje od 80% do 89% maksymalnej liczby punktów
5,0	student uzyskuje powyżej 89% maksymalnej liczby punktów

LITERATURA

Podstawowa

1 W. Karolak, B. Kaczorowska (red.), Arteterapia : od rozważań nad teorią do zastosowań praktycznych, Łódź 2011.

Uzupelniająca

1 W. Sikorski, Psychoterapia sprzyjająca mózgowi, Warszawa 2016.

2 Z. Pędzich, Psychoterapia tańcem i ruchem, 1, 2, Teoria i praktyka, Sopot 2014.

PAŃSTWOWA WYŻSZA SZKOŁA ZAWODOWA W GŁOGOWIE

INSTYTUT HUMANISTYCZNY

SYLABUS/KARTA PRZEDMIOTU

INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu (modułu)	Muzykoterapia			Kod przedmiotu	TP13
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot		Instytut Humanistyczny			
Poziom kształcenia	Studia drugiego stopnia		Profil studiów	praktyczny	
Kierunek studiów	Pedagogika		Specjalność	Terapia pedagogiczna z arteterapią	
Moduł kształcenia	Specjalnościowy		Język wykładowy	polski	
Semestr	4		Forma zaliczenia	Zaliczenie z oceną	

WYMIAR GODZINOWY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

STUDIA STACJONARNE										STUDIA NIESTACJONARNE									
Wykład		Ćwiczenia			Laboratorium					Wykład		Ćwiczenia			Laboratorium				
15	ZO4	2								9	ZO4	2							
			15	ZO4	2								9	ZO4	2				

SUMARYCZNY WYMIAR GODZINOWY ZAJĘĆ KONTAKTOWYCH

STUDIA STACJONARNE				STUDIA NIESTACJONARNE			
Wykład		15		Wykład		9	
Ćwiczenia		15		Ćwiczenia		9	
Razem		30		Razem		18	
Praca własna studenta		70		Praca własna studenta		82	
Razem		100		Razem		100	
ECTS		4		ECTS		4	

WYMAGANIA WSTĘPNE

Student posiada wiedzę z zakresu pedagogiki ogólnej, psychologii ogólnej i rozwojowej, a także podstawy wiedzy o muzyce. Student jest komunikatywny, otwarty i kreatywny. Student dba o rozwój osobisty i zawodowy, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania i podnoszenia własnych kwalifikacji.

CEL PRZEDMIOTU

Opanowanie umiejętności projektowania zajęć muzykoterapeutycznych, nabycie kompetencji do konstruowania programów z wykorzystaniem elementów muzyki jako czynników wpływających na poprawę funkcjonowania psychofizycznego małego dziecka w społeczeństwie.

EFEKTY UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU

KOD	OPIS	EFEKT
Wiedza		
W1	ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat wybranych subdyscyplin i specjalizacji pedagogiki obejmującą terminologię, teorię i metodykę	K_W05
	W1.1 Ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę z zakresu muzykoterapii.	
W2	ma uporządkowaną wiedzę o kulturowych uwarunkowaniach procesów edukacyjnych istotnych z punktu widzenia praktyk pedagogicznych	K_W09
	W2.1 Ma uporządkowaną wiedzę o miejscu muzyki w edukacji i pedagogice.	
Umiejętności		
U1	potrafi wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, i terapeutycznych, a także diagnozowania i oddziaływań praktycznych	K_U02
	U1.1 Potrafi wykorzystać wiedzę z zakresu muzykoterapii w celu analizy problemów edukacyjnych, kulturalnych i wdrożenia muzykoterapii do procesu edukacyjnego.	
U2	samodzielnie planuje i realizuje oryginalne i innowacyjne projekty związane z wybraną sferą działalności kulturalnej, medialnej, promocyjno-reklamowej oraz potrafi formułować własne opinie	K_U08
	U2.1 Potrafi wykorzystać muzykoterapię do stworzenia oryginalnego programu terapii.	

Kompetencje

K1	ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego o wymiar interdyscyplinary, potrafi inspirować i organizować proces uczenia się innych osób		K_K01
	K1.1	Ma świadomość swoich umiejętności muzycznych i widzi wartość własnego rozwoju muzycznego w celu poszerzania kompetencji terapeutycznych.	

TREŚCI KSZTAŁCENIA

TEMAT		30	18
wykład		15	9
1	Cele i zadania muzykoterapii. Funkcje muzyki jako środka terapeutycznego, podstawy teoretyczne muzykoterapii dziecięcej, rodzaje i formy muzykoterapii	2	1
2	Technika Mobilnej Rekreacji Muzycznej - OZURA- tworzenie scenariuszy zajęć. Muzykoterapia grupowa, indywidualna powierzchowna i indywidualna bezpośrednia. Ćwiczenia	5	3
3	Podstawowe elementy muzykoterapii aktywnej: twórczej i odtwórczej (śpiew, gra na instrumentach, zajęcia rytmiczne, ekspresja ruchowa) oraz muzykoterapii receptywnej (słuchanie muzyki) stosowane w edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej	5	3
4	Choreoterapia- możliwości wykorzystania tańca w terapii - Ćwiczenia. Techniki relaksacji- ćwiczenia odprężające i relaksacyjne - masaż relaksacyjny. Nastroje i emocje – korelacja muzyki z plastyką	3	2
ćwiczenia		15	9
1	Cele i zadania muzykoterapii. Funkcje muzyki jako środka terapeutycznego, podstawy teoretyczne muzykoterapii dziecięcej, rodzaje i formy muzykoterapii	2	1
2	Technika Mobilnej Rekreacji Muzycznej - OZURA- tworzenie scenariuszy zajęć. Muzykoterapia grupowa, indywidualna powierzchowna i indywidualna bezpośrednia. Ćwiczenia	5	3
3	Podstawowe elementy muzykoterapii aktywnej: twórczej i odtwórczej (śpiew, gra na instrumentach, zajęcia rytmiczne, ekspresja ruchowa) oraz muzykoterapii receptywnej (słuchanie muzyki) stosowane w edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej	5	3
4	Choreoterapia - możliwości wykorzystania tańca w terapii - Ćwiczenia. Techniki relaksacji - ćwiczenia odprężające i relaksacyjne - masaż relaksacyjny. Nastroje i emocje – korelacja muzyki z plastyką	3	2

ŚRODKI DYDAKTYCZNE

Instrumenty muzyczne z zestawu Orffa, materiały plastyczne, nagrania muzyczne i inne

KRYTERIA OCENY

Wykład

Kolokwium z terminologii i metodyki.

Ćwiczenia

Skonstruowanie scenariusza opartego o Technikę Mobilnej Rekreacji Muzycznej dla wybranej grupy wiekowej

WERYFIKACJA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

KOD	OPIS		EFEKT
	Wiedza		
	Ćwiczenia		
W1	W1.1	1 praca semestralna	K_W05
W2	W2.1	1 praca semestralna	K_W09
	Umiejętności		
	Wykład		
U1	U1.1	1 kolokwium	K_U08
	Kompetencje		
	Wykład		
K1	K1.1	1 kolokwium	K_K01
	Wiedza		
	Wykład		
W1	W1.1	1 kolokwium	K_W05
W2	W2.1	1 kolokwium	K_W09
	Umiejętności		
	Ćwiczenia		
U1	U1.1	1 praca semestralna	K_U02
U2	U2.1	1 praca semestralna	K_U08
	Kompetencje		
	Ćwiczenia		
K1	K1.1	1 praca semestralna	K_K01
	Umiejętności		
	Wykład		
U1	U1.1	1 kolokwium	K_U02

FORMY OCENY

Dla każdego z efektów kształcenia określonego dla przedmiotu w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji, na ocenę:

2,0	student uzyskuje poniżej 50% maksymalnej liczby punktów
3,0	student uzyskuje od 50% do 59% maksymalnej liczby punktów
3,5	student uzyskuje od 60% do 69% maksymalnej liczby punktów
4,0	student uzyskuje od 70% do 79% maksymalnej liczby punktów
4,5	student uzyskuje od 80% do 89% maksymalnej liczby punktów
5,0	student uzyskuje powyżej 89% maksymalnej liczby punktów

LITERATURA

Podstawowa

1 | Metera A., Muzykoterapia, Leszno 2006.

Uzupełniająca

1 | Piotrowska B. Muzykoterapia. Wałbrzych 2006.

2 | K. Stachyra, Podstawy muzykoterapii, Lublin 2014.

PAŃSTWOWA WYŻSZA SZKOŁA ZAWODOWA W GŁOGOWIE

INSTYTUT HUMANISTYCZNY

SYLABUS/KARTA PRZEDMIOTU

INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu (modułu)	Komunikacja w pracy terapeuty			Kod przedmiotu	TP14
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot		Instytut Humanistyczny			
Poziom kształcenia	Studia drugiego stopnia			Profil studiów	praktyczny
Kierunek studiów	Pedagogika			Specjalność	Terapia pedagogiczna z arteterapią
Moduł kształcenia	Specjalnościowy			Język wykładowy	polski
Semestr	4			Forma zaliczenia	Zaliczenie z oceną

WYMIAR GODZINOWY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

STUDIA STACJONARNE										STUDIA NIESTACJONARNE									
Wykład		Ćwiczenia			Laboratorium					Wykład		Ćwiczenia			Laboratorium				
15	ZO4	2								9	ZO4	2							
			15	ZO4	2								9	ZO4	2				

SUMARYCZNY WYMIAR GODZINOWY ZAJĘĆ KONTAKTOWYCH

STUDIA STACJONARNE				STUDIA NIESTACJONARNE			
Wykład		15		Wykład		9	
Ćwiczenia		15		Ćwiczenia		9	
Razem		30		Razem		18	
Praca własna studenta		70		Praca własna studenta		82	
Razem		100		Razem		100	
ECTS		4		ECTS		4	

WYMAGANIA WSTĘPNE

Student posiada podstawową wiedzę z zakresu psychologii, pedagogiki i komunikacji interpersonalnej.

CEL PRZEDMIOTU

Student poznaje podstawową wiedzę o sposobach efektywnego komunikowania się w pracy terapeuty.

EFEKTY UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU

KOD	OPIS		EFEKT
Wiedza			
W1	zna terminologię używaną w pedagogice oraz jej zastosowanie w dyscyplinach pokrewnych, wraz z kontekstem jej odniesień do praktyki pedagogicznej związanej z wybranymi obszarami praktycznej działalności medialnej i kulturalnej		K_W01
	W1.1	Student zna i rozumie podstawowe pojęcia i zasady prawidłowej komunikacji,	
	W1.2	Student wie jak ważna dla prawidłowego rozwoju człowieka jest komunikacja bez przemocy	
W2	ma rozszerzoną i pogłębioną wiedzę o różnych rodzajach strukturach społecznych i instytucjach społecznych oraz zachodzących między nimi relacjach, a także posiada wiedzę o wybranych systemach norm i reguł organizujących struktury i instytucje społeczne		K_W08
	W2.1	Student posiada wiedzę na temat komunikacji w różnych strukturach społecznych	
W3	ma uporządkowaną wiedzę o uczestnikach działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej, pomocowej i terapeutycznej		K_W15
	W3.1	Student zna i rozumie podstawowe informacje dotyczące rozwoju dziecka i adolescenta z zakresu psychologii rozwojowej	
Umiejętności			
U1	potrafi sprawnie porozumiewać się przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów, korzystając z nowoczesnych rozwiązań technologicznych		K_U03
	U1.1	Student potrafi słuchać zgodnie z zasadami aktywnego słuchania, rozpoznaje uczucia, potrzeby podopiecznego i daje mu poczucie bycia zrozumianym	
	U1.2	Student potrafi rozwiązywać konflikty metodą bez porażek	

U2	posiada umiejętności merytorycznego argumentowania i prezentowania własnych pomysłów, wątpliwości i sugestii, popierania ich rzetelną argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów, kierując się przy tym zasadami etycznymi		K_U05
	U2.1	rozpoznaje nieskuteczne metody wychowawcze i zmienia sposoby reagowania na adekwatne do autorytatywnego stylu wychowania	
	U2.2	udziela informacji zwrotnej, konstruktywnej pochwały i krytyki	

Kompetencje

K1	prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z praktyką pedagogiczną, utożsamia się z jej wartościami, celami i zadaniami		K_K03
	K1.1	Dokonuje refleksji na temat dotychczas stosowanych metod komunikacyjnych, dostrzega skuteczne i nieskuteczne metody wychowawcze w odniesieniu do założonych celów wychowawczych, ocenie ich wartość w wychowaniu	
K2	jest przekonany o konieczności i doniosłości zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej; dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z własną i cudzą pracą; poszukuje optymalnych rozwiązań i możliwości korygowania nieprawidłowych działań pedagogicznych		K_K04
	K2.1	Student diagnozuje swój poziom kompetencji i planuje swój rozwój w tej dziedzinie	
	K2.2	zna i przestrzega kodeks etyki zawodowej	

TREŚCI KSZTAŁCENIA

TEMAT		30	18
Wykład		15	9
1	Podstawowe wiadomości o komunikowaniu się: rodzaje i poziomy komunikacji	2	1
2	Podstawy komunikacji niewerbalnej. Analiza kanałów komunikacyjnych w kontekście efektywnego porozumiewania się	4	2
3	Określanie i rozwijanie własnych kompetencji komunikacyjnych – style komunikacji.	3	2
4	Narzędzia efektywnej komunikacji.	3	2
5	Bariery i zakłócenia komunikacyjne.	3	2
Ćwiczenia		15	9
1	Przykłady konstruowania prawidłowej komunikacji	5	3
2	Dobór systemu komunikacji dla konkretnego użytkownika – znaczenie diagnozy kompetencji komunikacyjnych i tworzenia profilu komunikacyjnego. Pomoce do porozumiewania się	5	3
3	Skuteczne porozumiewanie się – analiza sytuacji wymagających zaawansowanych umiejętności komunikacyjnych.	5	3

ŚRODKI DYDAKTYCZNE

prezentacje, materiały informacyjne,

KRYTERIA OCENY

WERYFIKACJA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

KOD	OPIS			EFEKT				
		Wiedza	Wykład					
W1	W1.1	1	projekt	K_W01				
		2	aktywność na zajęciach		3	obserwacja studenta		
	W1.2	1	projekt		2	aktywność na zajęciach		
W2	W2.1	1	projekt	2	aktywność na zajęciach	3	obserwacja studenta	K_W08
W3	W3.1	1	projekt	2	aktywność na zajęciach	3	obserwacja studenta	K_W15
		Umiejętności	Wykład					
U1	U1.1	1	projekt	2	obserwacja studenta	K_U03		
	U1.2	1	projekt	2	obserwacja studenta			
U2	U2.1	1	projekt	2	obserwacja studenta	K_U05		
	U2.2	1	projekt	2	obserwacja studenta			
		Kompetencje	Wykład					
K1	K1.1	1	projekt	2	obserwacja studenta	K_K03		
K2	K2.1	1	projekt	2	obserwacja studenta	K_K04		
	K2.2	1	projekt	2	obserwacja studenta			
		Wiedza	Ćwiczenia					
w1	W1.1	1	projekt	2	obserwacja studenta	K_W01		

W1	W1.2	1	projekt	2	obserwacja studenta	K_W01
W2	W2.1	1	projekt	2	obserwacja studenta	K_W08
W3	W3.1	1	projekt	2	obserwacja studenta	K_W15
Umiejętności Ćwiczenia						
U1	U1.1	1	projekt	2	obserwacja studenta	K_U03
	U1.2	1	projekt	2	obserwacja studenta	
U2	U2.1	1	projekt	2	obserwacja studenta	K_U05
	U2.2	1	projekt	2	obserwacja studenta	
Kompetencje Ćwiczenia						
K1	K1.1	1	projekt	2	obserwacja studenta	K_K03
K2	K2.1	1	projekt	2	obserwacja studenta	K_K04
	K2.2	1	projekt	2	obserwacja studenta	
FORMY OCENY						
Dla każdego z efektów kształcenia określonego dla przedmiotu w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji, na ocenę:						
2,0	student uzyskuje poniżej 50% maksymalnej liczby punktów					
3,0	student uzyskuje od 50% do 59% maksymalnej liczby punktów					
3,5	student uzyskuje od 60% do 69% maksymalnej liczby punktów					
4,0	student uzyskuje od 70% do 79% maksymalnej liczby punktów					
4,5	student uzyskuje od 80% do 89% maksymalnej liczby punktów					
5,0	student uzyskuje powyżej 89% maksymalnej liczby punktów					
LITERATURA						
Podstawowa						
1	Hartley K., Komunikacja w kryzysie, Warszawa 2020.					
2	Makara-Studzińska M., Komunikacja z pacjentem, Lublin 2012.					
3	Kurcz I., Psychologia języka i komunikacji, Warszawa 2005.					
4	Jak skutecznie rozmawiać z pacjentem i jego rodziną, (red.) Marcinowicz L., Chlabicz S., PZWL, Warszawa.					
Uzupełniająca						
1	Wachtel Paul L., Komunikacja terapeutyczna, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2013.					

PAŃSTWOWA WYŻSZA SZKOŁA ZAWODOWA W GŁOGOWIE

INSTYTUT HUMANISTYCZNY

SYLABUS/KARTA PRZEDMIOTU

INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu (modułu)	Projekty arteterapeutyczne w terapii pedagogicznej	Kod przedmiotu	TP15
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot		Instytut Humanistyczny	
Poziom kształcenia	Studia drugiego stopnia	Profil studiów	praktyczny
Kierunek studiów	Pedagogika	Specjalność	Terapia pedagogiczna z arteterapią
Moduł kształcenia	Terapia pedagogiczna z arteterapią	Język wykładowy	polski
Semestr	4	Forma zaliczenia	Zaliczenie z oceną

WYMIAR GODZINOWY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

STUDIA STACJONARNE				STUDIA NIESTACJONARNE			
Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium		Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	
15	Z04	2		9	Z04	2	

SUMARYCZNY WYMIAR GODZINOWY ZAJĘĆ KONTAKTOWYCH

STUDIA STACJONARNE		STUDIA NIESTACJONARNE	
Wykład		Wykład	
	15		9
Razem	15	Razem	9
Praca własna studenta	35	Praca własna studenta	41
Razem	50	Razem	50
ECTS	2	ECTS	2

WYMAGANIA WSTĘPNE

ogólna wiedza na temat teoretycznych podstaw arteterapii w edukacji szkolnej

CEL PRZEDMIOTU

poznanie modeli postępowania arteterapeutycznego oraz metod arteterapii w pracy z uczniem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

EFEKTY UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU

KOD	OPIS	EFEKT
Wiedza		
W1	ma uporządkowaną wiedzę o uczestnikach działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej, pomocowej i terapeutycznej	K_W15
	W1.1 zna specyfikę programów arteterapii rozwojowej w odniesieniu do celów terapeutycznych i potrzeb uczestników	
Umiejętności		
U1	potrafi wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, i terapeutycznych, a także diagnozowania i oddziaływać praktycznych	K_U02
	U1.1 Prawidłowo interpretuje przebieg procesu wspomaganie ucznia z trudnościami szkolnymi w określonych modelach arteterapeutycznych	
Kompetencje		
K1	ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego o wymiar interdyscyplinarny, potrafi inspirować i organizować proces uczenia się innych osób	K_K01
	K1.1 ma świadomość ciągłego rozwoju zawodowego	

TREŚCI KSZTAŁCENIA

TEMAT		15	0
Wykład		15	0
1	Uczestnicy arteterapii w edukacji szkolnej. Rola nauczyciela w funkcji arteterapeuty	2	0
2	Modele i programy arteterapii stosowane w psychoedukacji, strategię, zasady i efekty. Przegląd badań	5	0

3	Dziedziny arteterapii i ich wykorzystanie w terapii pedagogicznej w kontekście wspierania i wspomaganie rozwoju ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz pochodzących ze środowisk defaworyzowanych społecznie. Cykl "Jak radzić sobie z emocjami negatywnymi, zwłaszcza dotyczącymi bieżących sytuacji w szkole i domu rodzinnym"			5	0
4	Warsztaty arteterapii w edukacji przedszkolnej			3	0
ŚRODKI DYDAKTYCZNE					
KRYTERIA OCENY					
WERYFIKACJA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ					
KOD	OPIS				EFEKT
	Wiedza		Wykład		
W1	W1.1	1	praca semestralna		K_W15
	Umiejętności		Wykład		
U1	U1.1	1	obserwacja studenta		K_U02
	Kompetencje		Wykład		
K1	K1.1	1	obserwacja studenta		K_K01
FORMY OCENY					
Dla każdego z efektów kształcenia określonego dla przedmiotu w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji, na ocenę:					
2,0	student uzyskuje poniżej 50% maksymalnej liczby punktów				
3,0	student uzyskuje od 50% do 59% maksymalnej liczby punktów				
3,5	student uzyskuje od 60% do 69% maksymalnej liczby punktów				
4,0	student uzyskuje od 70% do 79% maksymalnej liczby punktów				
4,5	student uzyskuje od 80% do 89% maksymalnej liczby punktów				
5,0	student uzyskuje powyżej 89% maksymalnej liczby punktów				
OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA					
				Stacjonarne	Niestacjonarne
1	Godziny zajęć dydaktycznych zgodnie z planem studiów			15	9
2	Praca własna studenta			35	41
Suma				50	50
ECTS				2	2
LITERATURA					
Podstawowa					
1	Gładyszewska-Cylulko, J. (2014). Arteterapia w pracy pedagoga. Teoretyczne i praktyczne podstawy terapii przez sztukę. Kraków: Oficyna Wydawnicza Impuls.				
Uzupełniająca					
2	Arteterapia i jej zastosowanie w obszarze edukacji. "Edukacja Elementarna w Teorii i Praktyce," 11, (3(41)), 267–280				